

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XIX.

évfolyam

szám

1974

február

Ára: 60 fillér

„RÓLUNK ADNAK HÍRT...”

Számos kedves, elismerő, köszönő levél érkezett szerkesztőségünkhez olvasóinktól, nyugdíjasainktól. Örülök, hogy elismerést vált ki lapunk, s ezután is azon leszünk, hogy olvasmányos, a postások életét, gondjait, eredményeit tükröző újságot készítsünk. Ezúton kívánunk valamennyi kedves olvasónknak boldog új évet, nyugodt örömteli életet.

Imre Székessy
Barátom, március 8-án érkezik a postán, mégis kivétel a tömörrel olvasni a postán, amit a mai postánál életünk simább, emberjesebbé is nehezebbé adtunk a postán dolgozóknak. További erőfeszítéssel is meg lehetne hozni a jövő évtizedben a boldog új évet a társaságunknak.

HETI 44 ÓRÁS MUNKADÍÓ A POSTÁN

A Postavezérgazgatóság által, szakszervezetünkkel egyetértésben elkészített munkaidő-csökkentés általános bevezetésére vonatkozó előterjesztést a Minisztertanács 1973. december 6-i ülésén elfogadta. A minisztertanács határozat értelmében a Magyar Posta 1974. évben általánosan bevezeli a heti 44 órás munkaidőt.

A munkaidő-csökkentést önmagában kell megvalósítani. A dolgozók bére nem csökkenhet. A postai szolgáltatások zavartalanul kell biztosítani.

A forgalmi végrehajtó szolgálatban a heti 44 órás munkaidő alapvető elvétel — továbbra is havi munkaidőkeretét kell alkalmazni. A munkaidő-csökkentés után a havi munkaidőkeret 191 óra.

A munkaidő-csökkentést általában kéthetenkénti többlet-szabadsággal kiadásával kell megoldani. Az egyedülkezelő

vidéki kispostahivatalok dolgozóinál — a 6 napos munkahét további fenntartása mellett — a napi munkaidő csökkentésével, vagy összevont szabadságokkal kell végrehajtani.

Az előkészítés munkálatai elkezdődtek. A Postavezérgazgatóság szakszervezetünkkel egyetértésben részletes útmutatót készített a heti 44 órás munkahét megvalósításával kapcsolatos postaforgalmi szakmai követelményekről, melyet a postaigazgatóságok megkapnak. Az útmutató alapján a postaigazgatóságoknak saját területükön részletes felkészülési tervet kell készíteni. A zavartalan áttérés biztosítása érdekében minden hivatalban 1974. januárban — előre egy hónappal — el kell készíteni a szolgálati beosztást. A szolgálati kiírásokat ellenőrizni kell abból a szempontból,

hogy a Munka Törvénykönyve, a Kollektív Szerződés és az érvényes munkajogi rendeletek betartása, valamint a dolgozók kéthetenkénti többletszabadság kiadása maradéktalanul biztosított-e?

A Minisztertanács ezen határozata mintegy 32 ezer dolgozót érint. A határozatot igen nagy jelentőségűnek tartjuk. A sikeres megvalósítás tovább javítja a dolgozók élet- és munkakörülményeit. A végrehajtással szakszervezetünk IX. kongresszusa határozatának a munkaidő-csökkentésre vonatkozó célkitűzése is megvalósul. A 44 órás munkahétre való áttérés alapos felkészülést igényel, komoly munkát jelent a szakmai és mozgalmi vezetők részére, ugyanakkor a sikeres végrehajtás nagyban függ a dolgozók hozzáállásától, lelkiismeretes munkájától.

Fejes István

AZ ELNÖKSÉG NAPIRENDJÉN:

Az üzemi demokrácia, az 1974. évi költségvetés és a munkatervek

Az óév utolsó elnökségi ülésén — melynek rendkívül gazdag programja volt — megjelent Horn Dezső miniszterhelyettes is, a Posta vezérigazgatója. Előterjesztésben vitatta meg az elnökség az üzemi demokrácia helyzetéről, továbbfejlesztéséről készített beszámolót. Több tájékoztató anyag is napirenden volt. Így a Munkaügyi Bíróságok működésének múlt évi tapasztalatait, a vállalati üdülés és a saját szervezésű cserélődültség eredményeit és problémáit ismerhették meg az elnökség tagjai. Major Béla főkönyvelő ismertette a szakszervezet 1974. évi költségvetési javaslatát, végül a szakszervezet 1974. évi munkaprogramját, a KV és az Elnökség munkatervét vitatták meg.

Az üzemi demokrácia helyzetéről készített jelentés megvitásának nagyon fontos célja volt: gyakorlati hibák, hiányosságok feltárásával segíteni a továbbfejlesztéshez szükséges vezetői intézkedések kialakítását.

A beszámoló szerint a műszaki-forgalmi konferenciák színvonala, a tájékoztatás minősége sokat javult az elmúlt időszakban. Az egyik fő probléma — főleg a vidéki pos-

taszerveknél — az időtartam. Több helyen a beszámoló és a vezetői kiegészítése minden részletre, minden számadatra, körülményre kiterjed, s így a konferencia jelentős részét kitölti. Ezért a hozzászólók részére kevés idő marad. A negyedévenként megtartott termelési tanácskozások fő napirendi pontja rendszerint a gazdasági munka értékelése, a soron következő feladatok ismertetése. Arra kell törekedni, hogy a termelési tanácskozások olyan időpontban tartsák, amelyek a postaszervek adottságaihoz és a soron levő feladatokhoz igazodnak. E tanácskozásokon általában az aktivitással nincs baj, kevés viszont a problémák megoldását segítő javaslat. A dolgozók a döntési jogokat jobban ismerik és alkalmazzák, mint a véleményezést, bár az is igaz, hogy nem tisztázták: mikor és milyen kell a dolgozók véleményének előzetes kikérése.

Az elnökség megállapítása szerint — ezt hangsúlyozták a felszólalók is — a demokrácia továbbfejlesztéséhez a következő fórumok alapvető változtatása nem szükséges, a tartalmi színvonalat kell elsősorban emelni. Horn Dezső vezérigazgató külön is hangsúlyozta a vita során: szocialista társadalmunkban nem

lehet gazdasági vezető az, aki nem veszi figyelembe, hogy a dolgozóknak joguk van beleszólni a Posta — és munkahelyük — dolgaiba, s ezt a jogot biztosítani is kell számunkra! Kérte: a kiadásra kerülő utasítás rögzítse a vezetői kötelességét. Lényegesnek tartotta a későbbiek során, hogy a vezetőknek megfelelő kapcsolata legyen a dolgozókkal, beosztottakkal. Döntő fontosságú ez a közvetlen kapcsolat a vezetésben.

Az üzemi demokrácia rendszere, a szakmai rendelkezés keretét ad, a gyakorlati megvalósítás azonban a szakszervezeti szerveknek és tisztviselőknak az eddigiekkel jobban kell segíteni és ellenőrizni. Az üzemi demokrácia továbbfejlesztésére kidolgozott „javaslat”-ot — a kiegészítésekkel — az elnökség elfogadta.

A tájékoztató anyagokat az elnökség elfogadta, majd Besenyei Miklós főtitkár számolt be a két ülés között végzett munkáról. Az év utolsó elnökségi ülésének akkordjait az elnökség köszöntötte Horváth Kálmán elvtársat abból az alkalomból, hogy a közgazdasági osztály megbízott vezetője lett.

Működik a ceglédi automata telefonközpont

Január 5-én ünnepélyes keretek között helyezték üzembe Cegléd postahivatalában az új crossbar automata távbeszélő központot.

Horn Dezső miniszterhelyettes, amikor az üzembehelyezés után elsőként hívott egy budapesti számot, ezt mondta: „Jobban izgultam, mint a szaktársak: jól működik-e vajon a központ, vagy sem?”

Nagy Béláné, az igazgatóság vezetője beszédében hangsúlyozta: az igazgatóságot, valamint a megyei és városi tanács vezetőit az vezérelte az új köz-

pont átadásakor, hogy a gyors ütemben fejlődő város postai igényeit kielégíthessük. A Posta célja világos: szolgáltatásokat igénybevevők mind kultúrtaiból kielégítése. Az új központ fontosságát igazolta Iklódy Gábor miniszteri biztos, a BHG vezérigazgatója is, aki ezt mondta: „Elértünk oda, hogy nem magyarázkodunk kell a késésért, hanem átadhassunk a Postának egy modern távbeszélő és távközlési berendezést. Reméljük, hogy ez továbbra is így lesz.” Kürti András, a városi tanács elnöke történelmi eseményként

apostrofálta az automata távbeszélő üzembe helyezését. Ceglédén ünnepi esemény volt — az igazi ünnepi hangulatot mégis az váltotta ki, amikor a crossbar az „6” jellegzetes, halk, „intelligens” zörejével mind jobban betöltötte a géptermet. Ezután a hivatali vagy lakás-állomásokról közvetlenül hívhatják a ceglédiek Budapestet, Pécsét, Miskolcot, vagy bármelyik város és falu hivatali vagy egyéni előfizetőjét, amelyek már beletartoznak a távvalasztó rendszer nagy családjába.

Sütő István

Gondolatok az új év küszöbén

Írta: Horn Dezső

Ismét eltelt egy dolgos esztendő, melyet a postások ez év utolsó napjainban is csúcsteljesítményekkel tettek. Ejjel-nappal viszik, kézbesítik az ünnepi jókívánságokat, a csomagokat, az ajándékokat. Néha igen nehéz körülmények között, nagy erőfeszítések árán teljesítik hivatásukat, a közönség, a népgazdaság szolgálatát. Ilyen áldozatos munka volt jellemző az elmúlt évben is dolgozóink túlnyomó többségére. Ha nem így lett volna, képtelenek lettünk volna a tervezettnél jóval nagyobb forgalmat lebonyolítani, a posta korszerűsítését egyre gyorsabb ütemben folytatni, amit olyan intézkedések fémjelyeznek, mint a postai itányítási számok bevezetése, az országos és a helyi távbeszélő szolgálat gyorsuló automataizálása, az új 200 kilowattos „Kossuth” adó építésének elkezdése és a még hosszasan sorolható beruházási feladatok csaknem 100 százalékos teljesítése. A tervezettnél nagyobb teljesítmények következtében természetesen jobb gazdasági eredményeink is. Az előrelátó, fegyelmezett gazdálkodás nagyobb nyereséget hozott, ami a népgazdaság és a posta fejlesztése, a postás dolgozók életkörülményeinek javítása szempontjából jelentős és hasznos.

Ami talán mindennél jelentősebb, néhány területen tovább javult szolgáltatásaink minősége; pontosabb lett a külterületi kézbesítés, csökkent a törlekés, a panaszkók, a kártérítések száma és a távhívás bevezetésével újabb irányokban, helységeken történt minőségi változás a távbeszélő-szolgálatban.

Elismerés és köszönet jár ezért valamennyi becsületes postás dolgozónak, vezetőnek, társadalmi munkásnak. Megkapta ezt a postás az elmúlt esztendőben? Úgy vélem igen, sőt ennél többet is. Mivel bizonyítsam ezt? Talán a legfontosabbal, ami időrendben is a 73-as év első napjaiban indult.

Nagyon alapos előkészítő munka és a kormány jóváhagyása után azzal a kérésrel fordultunk a közönséghez, valamennyi „fogasztónkhoz”, hogy ezután küldeményeikre írják rá a postai irányítószámot is. Kérésünk várakozáson felül teljesült. Sehol a világon — ahol az irányítószám használatára áttértek — nem érték el, hogy néhány hónap alatt a küldemények 80–90 százaléka ráírják az irányítószámokat. Mit bizonyít ez? Azt, hogy a közönség megérti a posta gondjait, magáévá teszi és segíti a posta korszerűsítési törekvéseit. Bizonyítja azt, hogy a közönség a posta gépesítésével vagy a távhívás bevezetésével járó egyszerű kezelési eljárásokat magáévá teszi, s ezzel részt vállal a szolgáltatások magasabb szinten történő ellátásában. Bizonyítja azt, hogy a mi néha türelmetlen közönségünk bizalommal van a postással iránt és segíti, ha okos cél támogatásáról van szó, ha udvariasan, jó szóval kérjük, ha nem rosszfűző „hatósági” előírásokkal követeljük az új kezelési módok átvezetését.

Ez a példa, ez a népszavazásnak beillő bizalom törekvéseink iránt újra bizonyítja, hogy a mi postánk akkor lesz igazán szocialista, ha sorainkban mindenki megérti, hogy mi nem a régi, rossz értelemben vett hivatal, vagy hatóság vagyunk, hanem elsősorban a közönség, a népgazdaság hírközlési igényeit ellátó intézmény, ha úgy tetszik szolgáltató vállalat. Félreértés ne essék: a posta egyes szervei pl. a vezérigazgatóság mint a minisztérium egyik főosztálya vagy az igazgatóságok ma és a jövőben is ellátnak szakhatósági feladatokat, de ezt soha ne keverjük össze a végrehajtó szolgálatban, a postahivatalokban végzett feladatokkal. A közönség soha ne érezze,

hogy hatósággal áll szemben, mert közülünk senkinek nincs joga a közönség kiszolgálása közben bármiféle módon régmódi, hatósági szellemet teremteni, utasítani, udvariatlanul tárgyalni. A postai „utasítások” nem a közönségnek szólnak, a szakhatósági rendeletek és határozatok sem őket, hanem elsősorban azokat a társadalmi szervezeteket érintik, amelyek felett a közlekedés- és postaügyi miniszter vagy leadott hatáskörben a fent jelzett postaszervek vezetői a postatörvény előírásai szerint hírközlési ügyekben szakfelügyeletet gyakorolnak. Ezért várja és joggal várja közönségünk minden postástól, aki az ő ügyeit intézi, az udvarias, pontos kiszolgálást. Ha ezt megkapja, a még előttünk álló sok nehéz feladat megoldásában segítségünkre lesz és vállalja majd a rá háruló újabb közreműködést.

A bizalom és az elismerés, a segítőszándék nemcsak a közönség, hanem legfőbb politikai és állami szerveink, kormányunk részéről is megnyilvánult. Dolgozóink több mint fele — a forgalmi szolgálat harminchétezer dolgozója — 10 százalékon felüli béremelésben részesült és felzárkózott a hasonló munkakörökben dolgozók bérszínvonalához. Engedélyezte kormányunk, hogy 1974. április 1-től valamennyi postás dolgozó számára saját erőnkől bevezessük a csökkentett munkaidőt, illetve a kéthetenkénti szabad szombatot, vagyis lehetőség nyílt a régi munkaidőben dolgozó 32 000 fő, — köztük több mint húsz ezer dolgozó nő, családanya — szolgálatának könnyítésére. A közlekedési tárca területén elsőként ért el szakágazatunk a népgazdaság termelő ágazataiban dolgozókhöz hasonló elbírálást a munkaidő terén. Azt hiszem, nyugodtan elmondhatjuk tehát, hogy a nehéz, áldozatos munka elismerésére talált. Hozzájárultunk közös ügyünk fejlődéséhez, adtuk, de kaptunk is tisztelegesen az elmúlt esztendőben.

Jól zártuk az elmúlt esztendőt, de maradt még gondunk elég. Még több, jobb és pontosabb szolgáltatást vár tőlünk is a lakosság, nagyobb igényeket támasztanak velünk szemben gazdasági, állami és politikai intézményeink. Az ehhez szükséges fejlesztési intézkedések 1974-ben is tervszerűen, ha nem is kielégítő ütemben, de megvalósulnak.

Vannak régi és újkeletű adósságaink. Nem tartható már tovább a késedelmesen kézbesített sürgös, expressz küldemények, a táviratok mai és sajnos már évek óta tapasztalt nagy száma. Sürgősen fel kell számolni azokat a hibákat, amelyek az irányítószám-rendszerre való áttéréskor a posta belső kezelési munkájában, főleg Budapestben jelentkeztek, s amelyeknek hatása sok száz és ezer feladatok és címzettnek okozott bosszúságot az elmúlt hónapokban. Az új technikai-műszaki fejlesztési feladatok mellett az eddiginél sokszorosan nagyobb erőfeszítéseket kell tennünk a meglevő eszközállományunk rekonstrukciójára a postaszolgálat minden területén. Az előregedett eszközeink műszaki színvonalára lerontja az új határfokát és komolyan veszélyeztetni üzembiztonságát.

Van tehát feladatunk erre az évre is elég. De bizakodva nézhetünk ezekre is szembe, ha becsületes, szorgalmas munkával tovább erősítjük a társadalmunk és kormányzatunk részéről egyre jobban érezhető bizalmat. Ha nem tévesztjük szem elől, hogy a szocialista társadalom tagjait nemcsak termelési kapcsolatok kötik egymáshoz, hanem ennek igazi tartalmát — postán belül és postán kívül is — az egymás tiszteletére, segítségére és megbecsülésére alapozott emberi kapcsolatok adják. Jó erőben, egészséggben munkálkodjunk ezen együtt ebben az esztendőben is!

Film, színház a televízióban

A televízió szórakoztató műsorai közül a legnagyobb sikere minden bizonyíték a filmvetítéseknek, a színházi közvetítéseknek és az önálló televíziójátékoknak van. Népszerűségük érthető, minden tévé-tulajdonos többé-kevésbé házimozinak is tekinti a készülékét, amely megkíméli attól, hogy este felöltözzön, esetleg jegyért sorba álljon, vagy hosszú, fáradságos utazást tegyen meg színházba, moziba és vissza. Az a körülmény azonban, hogy a képernyő előtt papucsban is lehet filmet vagy színdarabot nézni, alapvetően megváltoztatja a közönség természetét, befogadóképességét, magatartását. A leglényegesebb különbség, hogy moziban vagy színházban sötétben ül a néző, oldalán más nézőkkel, akiket természetesen nem ismer és ez fejelemre kényszeríti.

Odahaza, ha tévét nézünk, többnyire világos van, valamennyi családtagunkat — természetesen — ismerjük, nem zavartatjuk magunkat, esetleg egy-egy megjegyzést is teszünk, de még az sincs kizárva, hogy a család valamelyik tagja ki-be jár, vagy mással foglalkozik, miközben a többiek a készülékét figyelik. Egyszóval: nincs mód olyan mértékben a képernyőre koncentrálni, mint ahogyan a sötétség és a csend,

meg a többi néző jelenléte ezt a filmszínházakban és a színházakban természetessé teszi.

A televíziós filmek, tévéjátékok készítői számolnak is ezzel a változott helyzettel, s ezért sokkal lazábban szerkesztik műveiket. Ez azt jelenti, hogy nem kell minden részletre oly mértékben figyelni, továbbá nem lehet mindent csak a látvánnyal elmondani: a szövegnek, a dialógusoknak épp ezért nagyobb szerepe van a televízióban, mint például a moziban.

Ugyanez a magyarázata annak is, hogy rendes, mozivásznonra készült filmek miért hatnak néha jobban a televízióban, mint eredetileg a filmszínházban, gyakran pedig miért oly keserves-kinos hatást vált ki egy-egy film a képernyőn, aminek pedig a moziban sikere volt. Azok a mozifilmek ugyanis, amelyekben sok közelkép van az emberek fejéről, amelyekben a cselekmény mindenekelőtt a szereplők párbeszédeiben bomlik ki, kitűnően érvényesülnek a képernyőn. Azok a filmek viszont, amelyek elsősorban a látványra építenek, amelyekben nagyon fontos szerepe van, esetleg egy-egy apró tárgynak, mozdulatnak is, nemritkán megbuknak a „házimozikban”, mert a nézőnek módja sincs felfedezni ezt

a kis tárgyat, vagy mozdulatot, hiszen oly rövid ideig látja és különben is a szövegre figyel.

Még a színházi közvetítéseknél is tapasztalható, hogy bizonyos színdarabok jobban „élnek” a képernyőn, mint az élő színházban, ahol a néző legalább 5–8 méteres, de többnyire 10–15 méter távolságban ül a színpadtól, nincs módja oly részletesen megfigyelni arcjátékukat, gesztusaikat, mint akkor, amikor a kamera akár a szemeket is külön közelségbe tudja hozni, s mint közismert, a szem a színészi játéknak — különösen filmen, vagy televízióban — rendkívül fontos eszköze lehet. Ezért aztán a sok mozgással, jelentős képi, látványelemekkel dolgozó művek sokat veszítenek értékükből a közvetítések során.

A Magyar Televízió megszűlése óta rendkívül sok színházi közvetítést ad. Talán világviszonylatban a legtöbbet, hiszen jórészt hétfente akad a műsorban egy-egy színházi felvétel sugárzása. Nagy értéke ez a Magyar Televíziónak, s bizonyára sokban hozzájárult ahhoz, hogy sokszáz ezren megismerkedjenek a színházi kultúra legjobb alkotásaival, amelyek eddig távol álltak tőlük, s amelyeket a televízió nélkül nemigen ismertek volna meg.

Van azonban a színházi közvetítéseknek egy árnyoldala is. A magyar televízióban kétféle módon készítenek önálló drámai műsort. Vagy filmre veszik az alkotást,

ugyanazokkal a módszerekkel, mintha moziban bemutatandó filmről lenne szó, vagy stúdióban veszik fel elektronikus kamerákkal és képmagnóra rögzítik. Ez utóbbi eljárás nagyon károsan hatgatkozott a színházi közvetítések gyakorlatára. A tévéjátékok nagyobb részét még ma is úgy rendezik, hogy a stúdió hatalmas termében egy színpadszerű díszletet építenek és azt három kamerával úgy közvetítik, mintha színházi előadást látna a néző. Márpedig egészen más a helyzet, ha odahaza a képernyő előtt tudjuk, hogy most egy valószínű színházi előadást látunk, ahol valószínű nézők ülnek a játéktér előtt, s megint más, ha egy steril stúdióban veszik fel a darabot, amelyről nekem a képernyő előtt azt kellene gondolnom, hogy az az élet egy valószínű helyszíne. Ezek a merev stúdiódíszletek és a filmkamerához képest sokkal kisebb rugalmassággal kezelt, valóban nehezen mozgatható elektronikus kamerák végül azt a hatást keltik, színház nélkül is, mintha színházi előadást látnánk. Hite/telen lesz, márpedig a művészetekben a hitelesség a hatás elsőrendű forrása. Ezt a színházszűrést vetik gyakran a kritikusok a tévéjátékok rendezőinek szemére, s talán nem jogtalanul. Valószínűleg javul a helyzet, ha a tv technikai berendezése korszerűsödik és ha filmes múlttal rendelkező rendezők gyakrabban dolgoznak a televízió stúdióiban.

Bernáth László

Kulturális estek a Posta Múzeumban

A felújított Posta Múzeum a Népköztársaság útján a jövőben nemcsak a Posta történetének dokumentumaival és látványosságaival szolgálja az ismereteket, hanem a tervek szerint irodalmi, zenei különlegességekkel is, elsősorban — remélhetőleg — a postásoknak. Havonta, vagy ha az érdeklődés majd kívánja gyakrabban, olyan kamaraestekre kerül sor, amiket máshol nem rendeznek. Vezető és legnépszerűbb művészeink lépnek majd az apró dobogóra, hogy szavaljanak, prózai részeket olvassanak fel irodalmi alkotásokból és ehhez járul majd a zene, pl. egy kiváló zongoraművész, vagy akár egy vonóségyes muzsikálása is. Mindezeket az irodalmi művek és az előadók színvonalához méltó rövid előadások vezetik be.

Bár az első estre már februárban sor kerül, mégis a

pontos idő és a teljes program helyett ma még csak annyit mondhatunk, hogy valószínűleg vendégünk lesz majd Sinkovits Imre és felesége Gombos Kati, Zolnay Zsuzsa és Bátyi Lajos, Ruttkay Éva és Latinovits Zoltán, önálló estre készül Bánky Zsuzsa, olvasóival találkozhat Szabó Magda.

A múzeum persze nem színház, így befogadóképessége is legfeljebb 80–100 személyre alkalmas, ez pedig az estek színvonalára gondolva és a belépődíjak alacsonyosságát számítva azt jelenti, hogy még a bérletek is hamar elkelnek. Ezért helyes lenne a bérleteket először a postások között árusítani, hogy ne kelljen esetleg majd egyetlep kollégának sem fájó szívvel visszafordulni a pénztárhoz, amelyen ott függ a tábla, hogy „Minden jegy elkel”, holott szép esti szórakozást tervezett magának.

Selejtezés helyett támogatás

Két évvel ezelőtt szakszervezetünk központú könyvtára és a Postás Művelődési Központ könyvtára egyesült, hogy ötvenöt éves gyűjteményé váljék, amelyben nagyobb választékot találnak a budapesti hivataloknál és igazgatóságoknál kihelyezett könyvtárak. Am a „házaságba” mind a két fél a könyvek olyan sorát hozta, amely már a másikat is megvolt, így nemcsak duplikáció, hanem olyan műből húsz példány is akadt, amelyek az olvasók körében jelenleg — bár irodalmi alkotások — nem nagyon kapóssak. Csak terpeszkedtek a polcon és a helyfoglalással akadályozták az újabb könyvek beszerzését. Ilyenkor következik a selejtezés, a papírból — papír lesz. Ez várt az itteni megőrzött művekre is. A Művelő-

dési Központ néhány népművelő munkatársának azonban erősebb volt a könyv iránti szeretete, mint a megszokottság tisztelete, s bár „nem az ő szatalka volt”, hivatali munkájukon kívüli elfoglaltsággal járt, hozzákezdtek a könyvek mentéséhez. Önként és olyan ügynökké csaptak fel, akik ingyen adták a könyvet. Jötték is a jelentkezők. Négyezszötven könyvet kapott a postások József Attila kollégiuma és ebből az állományból gyarapodott a Postás SE hűteli turistaháza; jutott könyv annak a két nevelőotthonnak, amelyeket postai szervek patronálnak, azután a VI. kerület több iskolájának és végül 1100 darab a Szigligeti Művelődési Háznak. (Ennek balszerencsés leegéséről az egész ország tud.)

Férfiak kizárva

Először hirdette meg a Postás Művelődési Központ a dolgozók nők kondicionál tornáját és mindjárt háromszor volt a túljelentkezés. Hetente két alkalommal gyűlnek össze azok a postás asszonyok és lányok — továbbá a környéken lakó, de más hivatású nők — akiknek izmaik az egész napos ülőmunka miatt kezdik rugalmasságukat veszíteni, akiknél, mint minden hivatalnoknőnél nem végzi funkcióját a láb, a kéz, a tudónak meg a füstös-kormos levegő jut. Panaszukunk a meggyorsult életre, holott nem mi rohanunk — egy kis futás nem is ártana — hanem a villamos, az autóbusz, az autó. Mi csak azoknak ülve idegeskedünk és nem biztosítjuk a szervezetünknek olyan fontos mozgást.

Ezen is segíteni akar a szakszervezet — legalább a fővárosi szaktársainknak — amikor

megindította Pásztor Klára táncpedagógus irányításával a tornát. Akik az első tanfolyamról kizorultak, vagy nem tudtak eddig róla és szeretnének részt venni, azok számára közöljük, hogy áprilisban újabb 3 hónapos kurzus indul.

Tokaji kilátások

Az új tokaji színteleviszióadó építése és szerelése a megfelelő ütemben halad. Az Elektromechanikai Vállalat ígérete szerint az új adó 1974. III. negyedében megkezdheti a sugárzást. Ezzel együtt a tv II. műsorát az ország lakosságának már mintegy 40 százaléka élvezheti.

Lissák György:

Ókori szerelmek

A Gondolat Könyvkiadó „Az aranykúgyó” című nagy sikert aratott történelmi regény írójának újabb művét jelentette meg. Lissák Györgynek ez a regénye gazdag és nem közismert kultúr-történelmi anyag kerete. Lebilincselően megkomponált történet keretében az időszámításunk előtti VI–V. századi Kis-Ázsia világából nyújt színes képet. A mű hősnéke személye és élete történelmi valóság, s a történet tudomány a regény lapjain kaprarázó, kavalkádában felvonuló szereplők és események javarészt is számon tartja.

Túnt idők tanulságát tollát a szerző megőregedett hősnéke kezébe adta: a pédaszosi Hermotimosznak, perzsa néven Hegajának, aki a királyok királyának, Xerxésznek, a perzsa-méd világbirodalom urának volt a bizalmasa, asszonyai házában legfőbb óra, s e tisztségében a birodalmi ügykezelő parancsnoka.

Emlékirtatában Hermotimosz 76. enuch mindent elmond, amit a szerelméről tud, s ez nem kevés: hiszen boldog ifjúságában Erősz gyönyörűt maga is a szerelem istenasszonyának kegyeltjeként élvezte. A dús jöletből férfikora delén kerül rabslaságba, eunuchsorsra, majd egy helytartó ajándékaént Dareiosz perzsa-méd király asszonyai házába. A királyi háremben nemcsak a lány- és asszonyok legfőbb órájává válik, hanem megismeri a világbirodalom kormányzásának ezernyi intrikáját is. Oly sikerrel, hogy Dareiosz fia, Xerxész uralkodása idején csaknem minden hatalmat a kezébe kaparint. Eszközei: Erősz és Mammon — a szerelem és a pénz, melyek eunuch lelke fölött várszúkat veszítték, de segítségével az egész világbirodalom uralkodhat.

A főeunuch visszaemlékezései

örz papíroszlapokat a történelem útját szabó erők és féktelen emberi szenvedélyek, rabslaságok és főúri összeesküvések, háborúk és a művészetek apóli békés jölet ével tarkítják. Holott századéka szerint Hermotimosz csupán szerelméről emlékezik... Két és félszer évvel ezelőtti eseményeket örökölt és ezek indítékul „a világegyetemet mozgó nagy művészet”, a szerelmet tudja. Ókori baigaságát bocásásk meg neki... s azt is, ha az emlékirat ismeretében másként látjuk a világot.

A magyar könyvművészetnek ezt a remekét Reich Károly Kossuth-díjas grafikusművész 34 illusztrációval gazdagította.

Technikai fejlesztés, tudati fejlődés

Az ország gazdasági életében a postának, mint szolgáltató ágazatnak, igen jelentős szerepe van.

A postai beruházásokra nyújtott milliárdok azonban csupán lehetőségét adják a korszerűbb, jobb szolgáltatás megteremtésének. A berendezések felszerelése és azok fenntartása, üzemeltetése a végrehajtó szerveket egyre nagyobb gondok elé állítja. A munkaerőhelyzet, a nem mindig megoldott akadozó anyagellátás vagy az egyes új berendezések felszerelésénél tapasztalható hosszú átfutási idő sok esetben oka a postai szolgáltatásokat igénybe vevők elégedetlenségének.

A szűkös létszámhelyzet miatt kevés esetben van lehetőség, hogy az újonnan felszerelt berendezéseket üzembe helyezés előtt megismerjék karbantartók. Ezek a hiányosságok aztán a szolgáltatások minőségének romlásánál éreztetik hatásukat.

Mivel a megváltozott körülmények lelkiismeretesebb és több munkát igényelnek, fontos és lényeges a nagyobb munkafegyelm megteremtése. Ez a feladat egyre nagyobb követelményeket kíván a veze-

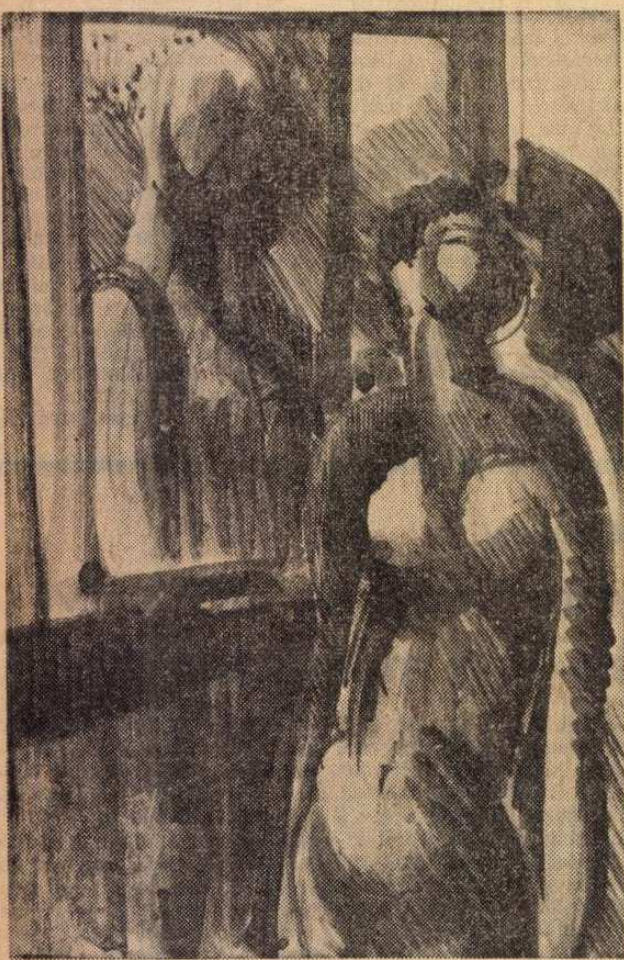
tőlől is. Ahol ugyan nem ismerik és nem is mérik fel kellő időben, hogy a távlati fejlesztés milyen új igényeket támaszt és erről nem gondoskodnak kellő időben, csak a nehézségekre hivatkoznak tehetetlenségükben.

A jövőt ugyanis nemcsak megismerni, de bizonyos esetekben tervezni is lehet és kell is. Az ember ugyanis alkotója és művelője is lehet gazdasági életünk fő emelőjének, a tudománynak.

A közös cél felismerése világos. Korszerűbb, modernebb, gyorsabb a megnövekedett igényeknek minden tekintetben megfelelőbb szolgáltatást nyújtani a posta valamennyi ágazatában.

Hírrendszereink korszerűsítésére kapott lehetőségeinket csak akkor tudjuk hathatósan jól felhasználni, ha a korszerű technikai fejlesztéssel párhuzamosan megvalósul postás dolgozóink tudati fejlődése is. Mert még oly korszerű technikai berendezés sem képes betölteni funkcióját megfelelő szervező-irányító és tudatosan tevékenykedő emberek nélkül.

Kovács András
műszerész

Ablakban
(Hernádi Paula rajza)

Újra az iskolapadban

Hetenként két délután 26 pécsi postás siet a postaigazgatóság Rákóczi úti tantermébe, ahol 4-től 8-ig a számtan, földrajz, biológia, magyar irodalom tudományával ismerkednek. Itt működik ugyanis a Dolgozók Általános Iskolájának kihelyezett postás osztálya.

Ez év őszén 26 pécsi postás tilt be újra az iskolapadba, hogy befejezze általános iskolai tanulmányait, pótolja a hiányzó hetedik, nyolcadik osztályt. Az új típusú oktatási forma adta lehetőségeknek megfelelően, a VII. és VIII. osztályt 16–16 hét alatt végzik el, amely egy osztálynál 160 óras elfoglaltságot jelent.

Az a tény, hogy mind a 26 hallgató eleget tett első beszámolósi kötelezettségének, bizonyítja, hogy mindannyian komolyan, lelkiismeretesen tanulnak és rendszeresen részt vesznek az órákon. Ez utóbbi biztosítéka, hogy az érintett hivatal és a 2 üzem vezetője gondosan figyel az oktatásban résztvevők szolgálati beosztására, hisz az iskola elvégzése a Posta és a postás dolgozók közös érdeke.

Az üzemi iskola szervezésekor ösztönzően hatott az a lehetőség, hogy a megszokott munkahelyi közösségben tanulhatnak és nem utolsó sorban a 100 forintos béremelés,

amelyben képzettségi díj címén részesülnek az általános iskolai tanulmányaikat sikeresen befejezők.

Tudjuk, hogy látványos eredményeket a felnőttoktatás terén rövid idő alatt nem lehet elérni. A megoldást nagymértékben nehezíti, hogy VIII. általános iskolával nem rendelkezők nagy része kisebb településeken él, ahol nemhogy kihelyezett osztály nem szervezhető, de a Dolgozók Általános Iskolája sem működik.

Az MSZMP KB 1972-es oktatáspolitikai határozata nemcsak a jelen időszakra vonatkozik, végrehajtása hosszabb időt vesz igénybe, éppen ezért komoly eredményekről még nem számolhatunk be. Azt azonban már előrehaladásnak tekinthetjük, hogy ez évben a korábbi 4–5 fővel szemben a négy megvénben — beleértve a pécsi kihelyezett osztályt is — 52 dolgozónk iratkozott be általános iskolába.

Felvetődhet az a kérdés, minek tudható be ez évben a viszonylagos magasabb létszám? El kell mondanunk, hogy a Postaigazgatóság és a Szakszervezet Területi Tanácsa jól összehangolt agitációs és propaganda tevékenysége, és az alkalmazott anyagi ösztönzés hozta meg a kívánt eredményt.

Mármarosai Miklósné

A szocialista országok postás szakszervezeteinek prágai találkozója

POSTÁS DOLGOZÓ 3

BIZONYÍTÉK: 30 EZER LEVÉL

A Budapest-Vidéki Postaigazgatóság KISZ-alapszervezete a termelést segítő tevékenység keretében december 22-re virradó éjszaka társadalmi munkát szervezett a karácsonyi forgalom megnövekedett postaforgalmi feladatainak zökkenőmentes lebonyolítása érdekében.

A segítséget a szakmai vezetéssel egyeztetve a csomag- és levélirányításban kulcsfontosságú Székesfehérvár 2. és Sárbozárd 2. postahivatalokra összpontosítottuk. A KISZ-esek mindkét hivatalnál levél-

szétosztást és -kötegelést végeztek, mely mellett, hogy a karácsonyi forgalom lebonyolítását segítette, jó gyakorlati továbbképzést is nyújtott az irányítószám-rendszer használatával kapcsolatban.

A fenti hivatalok vezetői — akik a fiatalokkal együtt szintén végigdolgozták az éjszakát — annak a véleményüknek adtak kifejezést, hogy az akció a hivatal dolgozóinak munkaintenzitására is pozitív hatást gyakorolt.

A társadalmi munkában résztvevők — a szokatlan éj-

szakai fizikai munka ellenére — jó hangulatban és örömmel végezték a számukra kijelölt feladatokat, az akció elősegítette a különböző szakterületen dolgozók egymás szakmai problémáinak megismerését, az emberi kapcsolatok kiszélesítését is.

Az akció sikerét végeredményben kb. 30 000 levél azonnali feldolgozása dokumentálja, mellyel elősegítettük az ügyfelek gyorsabb kiszolgálását.

Fekete Antal

Tisztelt Szerkesztőség!

Üzemünk szakszervezeti bizottsága kis háziünnepséget rendezett abból az alkalmából, hogy három szaktársunk nyugdíjba vonult, egy pedig a munkában eltöltött negyedszázados jubileumát ünnepelte. Nyugdíjasok: Némethi József, Benes Lajos, Vas András, Gázó Béla a jubiláns. Bizottságunk kultúrosa igyekezett mindent úgy intézni, hogy ez

a kis ünnepség jól sikerüljön, hisz mind a négyen törzsgárdagatok üzemünkben. E kedves kis ünnepségen Karczagi Imre köszöntötte az ünneplőket az szb nevében. Molnár László művezető adta át az üzem dolgozóinak ajándékát, majd Faragó Tibor üzemvezető kívánt minden jót az ünneplőknek.

Karczagi Imre

Ki tud többet városunkról?

Pécs 1. Megyei Postahivatal Martos Flóra távbeszélő-kezelő szocialista brigádja kezdeményezésére a hivatal szocialista brigádja az elmúlt hónapban vetélkedőt rendeztek „Ki tud többet városunkról?” címmel.

A vetélkedőnek igen nagy sikere volt, és ez adta a gondolatot, hogy tájékoztassuk a szerkesztőséget is az eseményről. A vetélkedőre való felkészülés során a török uralomtól napjainkig részletesen megismertük a város képzőművészeti, szellemi és zenei életét, nevezetesen épületek történetét, a felszabadulás utáni gyors fejlődés eredményeit. A vetélkedőn részt vevő 6 brigád (54 fő) közül 4 brigád jutott a döntőbe. Az első helyezést a Körösi Csoma Sándor hírlapkiadóbrigád érte el. Második helyen a Zója távbeszélő-kezelő, a harmadik helyen pedig a Martos Flóra távbeszélő-kezelő brigád végzett.

A győztes brigádokat a hivatal vezetője — Péter Ferenc — 3. 2. 1. nap jutalomszabadságban részesítette, a területi szakszervezeti tanács és a helyi szakszervezeti bizottság pedig Pécs nevezetességét ábrázoló emléktárgyakat és könyveket ajánlott fel a vetélkedő győztesének.

Azok, akik nem kerültek be a döntőbe a szünetben vállalkozásukra válaszoltak, és helyes válasz esetén apró ajándéktárgyakat kaptak, amelyeket a KISZ-szervezet ajánlott fel. Ez igen kedves színteljes volt a rendezvénynek. A vetélkedőn részt vevők nagy többsége több gyermekes családba, sőt a Martos Flóra brigádban 3-5 unokával rendelkező nagymamák is versenyeztek. Brigádunk tagjai igen lelkesen készültek, de ugyanezt mondhatom el valamennyi résztvevőről.

Léval Józsefné
Martos Flóra szocialista brigád vezetője

Úttörővasutas és -postás tanfolyam indul

A MÁV Széchenyi-hegyi Úttörővasút üzemfőnöksége felvételt hirdet az 1974. január 31-én induló úttörővasutas és -postás tanfolyamra. Jelentkezhetnek azok a budapesti és Budapest környéki úttörőpajtások, akik az általános iskola IV., V., és VI. osztályába járnak, tanulmányi eredményük legalább 4,00 átlagú, egészségi szempontból úttörővasutas szolgálatra megfelelnek és az

iskola úttörőcsapata javasolja erre a kitüntetésre.

A felvétel ideje és helye: 1974. január 21—30-ig, naponta 9.00—18.00 óráig Hűvösvölgyben az Úttörővasút üzemfőnökségén. Felvilágosítást adunk a 167—621 telefonszámon. Jelentkezési lapok az általános iskolákban az úttörőcsapatvezetőknek és az Úttörővasúton szerződhetők be. Kívánságra postán is küldünk.

Szakmai vetélkedő Halason

A kiskunhalasi postahivatal társadalmi és gazdasági vezetése „Szakmai vetélkedő és játék” címmel egyéni versenyt rendezett a múlt év végén. A totó rendszerű 13+1 szakmai és politikai témákból összeállított írásos feladattal 29 dolgozó birkózott meg sikeresen. Az 1. 2. vagy 3. találatot nehezítette, hogy a 14 kérdésben pontonként két megválasztandó adat, illetve kérdés mellett szerezhettek a versenyzők annyi pontot, amennyi helyes találatuk volt.

Szalai László játékmester irányításával 5 tagú zsűri közreműködése mellett végig izgalmas küzdelemben — háromszori holtverseny után — dönt csak el a verseny. Bizonyára a győztes Olómi János rovatoló gondol majd vissza legbűszkébben erre a napra, aki 300 forint vásárlási utalvány és 3 nap jutalomszabadságban részesült. A két „dobozos” Godó Mária pénztári tiszt 200 Ft és 2 nap, a 3. Gödölly Istvánné távirás 100 forint és 1 nap jutalomszabadságért küzdött sikerrel. Ezután következett a hivatal felvételi tervében megrendezett szórakoztató háromtusa játékverseny, melynek külön érdekessége sikerről, Ezután következett a hivatal felvételi tervében megrendezett szórakoztató háromtusa játékverseny, melynek külön érdekessége sikerről, Ezután következett a hivatal felvételi tervében megrendezett szórakoztató háromtusa játékverseny, melynek külön érdekessége sikerről.

A háromtusa összesített versenyének győztese Szakáll Károly lett 16 ponttal, Mészáros István 15, Rickert Antal 12 pontot gyűjtve csak jobb összesítéssel előzte meg a két legügyesebb női versenyzőt, Bálint Lászlónét és Bakos Istvánnét.

Szalai László
ny. vez. főell.

Leninre emlékeznek a haladó világ, a világ minden becsületes, békét akaró embere. A Magyar Posta bélyegsorozattal emlékezik Lenin halálának 50. évfordulójára. A sorozat első értéke 2 forint. Bokros Ferenc grafikusművész tervezése alapján készült az Állami Nyomdában.

A bélyeg kerete arany, bal és jobb oldalon stílizált kandeláber helyezkedik el. A bélyeg alapszíne kék, amelyen a szövegrészek negatív fehér színnel olvashatók. A bélyeg bal oldalán a Parlament és a Kreml tornyának egy része, egy rádió-adótorony és egy kora-

beli távirógép látható, emlékezővel arra a pillanatra, amikor Lenin halálhírére a hírközlési eszközök a világ minden részébe eljutatták. A bélyeg jobb oldalán Lenin portréja barna színnel látható.

NŐK FÓRUMA

Lányok, asszonyok a főpostán

December 20. Karácsonyi forgalom a javából. A Főposta forgóajtaja szünet nélkül működik, jönnek-mennek az emberek. Igen sokan nem sajnálják a fáradságot, eljönnek ide, mert úgy gondolják, innen bizonyára hamarabb kerül a címzetthez a levél, a távirat, a pénz. Biznak a Főposta dolgozói gyors és pontos munkájában.

A dolgozók 90%-a női munkaerő. Munkájuk rendkívül nagy figyelmet igényel. Nagy a követelmény. S ahogy látom, mindenhol gyorsan, fegyelmelzetten dolgoznak. Udvariasak. És még egy... jólápoltak, amely nem is utolsó szempont, tekintettel a nagy ügyfélforgalomra.

A csoportvezetőnő — Dzubay Gyuláné — mosolyogva, kedvesen fogad. Első kérdés: — Nem vagy fáradt ebben a nagy karácsonyi forgalomban?

— Dehogynem. Tegnap, amikor hazamentem, leültem és egyszerűen beszélni sem tudtam a nagy fáradságtól. Nagy a hajtás nálam is, a munkahelyeken is. Mindenhol ott kell lennem. Ahol hiány van, vagy nagy a forgalom, oda irányítom a segítséget. Fontos a gyors munka, az emberek sietnek, rohannak. Torlódás nincs, bár mindig van beteg ilyen nagylétszámú hivatalnál. Könnyű a helyzetem, hogy vannak technikusok, tisztánfolyamosok, nyugdíjasok és mondhatom, nagyon meg vagyok velük elégedve.

— És hogyan győzik a sok munkát?? — Nagyon sokat segít a gépesítés! Erdek, hogy először egyes gépek használatától idegenkedtek a dolgozók. Senki sem akart „gépes” ablakhoz ülni, ahol géppel történik az utalvány- és csekkelvétel.

Amikor megismerték a gépet és látták, hogy mennyire megkönnyíti a munkát, akkor már mindenki géppel szeretett volna dolgozni. Most már minden ablaknál van. Ez nagy segítség. Van gombnyomásra működő takarékelvő és kartontároló gépünk is, forgó és guruló székeink. A takarékelvő gép egyelőre kísérleti célból van itt, de primán bevált. Rengeteg a magyar nemzeti bankos utalványunk, december 3-án például 29 300 darab, 4-én 31 500 darab volt. A gépesítés ezen a területen is nagyotmondott. Na és a levélbélvező gép, a „vasaló” is ügyes kis masina. Több ember munkáját takaríthatjuk meg vele. Van pénzsámoló gépünk is. Gyere, nézd meg, hogyan működnek munka közben.

A takarékelvő gép kezelője Lábás Zoltánné. Megkérdezem:

— Örülsz a gépnek? Megkönnyíti a munkád?

— Nagyon örülök, mert gép nélkül fizikailag is nagyon fárasztó volt a munkám. A kartonkezelés különösen. Most csak egy gombnyomással. A jobb munkakörülmény meg a magánéletemre is kihat, mert nem vagyok annyira fáradt, mint azelőtt.

Bepillantunk Tompos Józsefné pénztáros ablakán is. Elmerülten dolgozik, de egy percre abbahagyja a munkát és kedvesen tájékoztat munkájától.

— Nagyon szeretem a munkámat, különben nem is csinálnám. Ezt a munkát, felelősséget nem lehet megfizetni, annyi összedettség igényel. De ha valaki megszereti, nem szívesen megy más mun-

kakörbe dolgozni. Így vagyok én is. Nagyon nehéz, de mégis szeretem. A napi készpénzforgalom 15—17 millió között mozog. Bizony nem kis összeg. Segít a pénzolvasó gép, — de nagyon zajos. A zaj elviselése nagyon kimerítő, pedig a gépesítés jó. A gépre valami átlátszó hangtompító műanyagburkot kellene kitalálni. Úgy nem lenne olyan nagy a zajártalom. Arról nem is beszélek, hogy milyen nagy munka ilyen készpénzforgalomnál a hibakeresés, a fil-lérre történő egyezés...

Serke Enával, a levélfelvétel gép, a „vasaló” kezelőjével is beszélgetek egy pár szót. Elégedetten mondja:

— Nagyon jó, hogy vége annak a sok „bélyegnyalogatásnak”, szörnyű volt. Most csak „rávasalok” a levélre egyet és máris kész minden. Rajta van a díj, a keletbélvező és még egy aranyos kis reklám is. Okos volt, aki kitalálta.

Sok a csomag a Főpostán. A felvétel helyén Agocs Lászlóné méri a csomagokat. Látom a toronyosuló csomagok között sok a nehéz csomag.

— Ugye nehéz a munkád? — kérdezem.

— Hát nem könnyű, az biztos. 15 éve csinálom, megszerettem. Ezért maradtam itt. Nem is szeretnék máshová menni.

Az utalvány- és csekkelvétel gépen Danyi Annamária dolgozik gyorsan, ügyesen. Nagyon fiatal.

— Hány éves vagy?

— Húsz éves leszek! — válaszol mosolyogva.

— Szereted a munkádat?

— Oh nagyon. Jó ezen a gépen dolgozni, nagyon megkönnyíti a munkámat. Ez azért is jó, mert még sokat akarok tanulni, fejlődni. Jól érzem magam itt, KISZ-bizalmi vagyok és sok a tennivaló. Az öregek napján a KISZ a szakszervezettel együtt megvendégelte a nyugdíjasokat. Kaptak sört, Colát, szendvicset, feketét és egy nagydoboz macskanyelvet. Az ilyen munkában is örömmel segítek.

Annamária melletti asztalnál dolgozik Vidács Lászlóné. Látom a szemén, hogy valamit szeretne mondani. Tessék!

— Külön köszönetemet fejezem ki a szakszervezetnek, hogy olyan szép esküvőt rendeztettem a fiamnak a Benczúrban. Örök emlék lesz nekem és a családomnak is. 50-en voltunk. Minden nagyon szép, jó és olcsó volt. Még egyszer köszönöm és örülök, hogy ezt valakinek elmondhattam. Azt kérdezem, hogy megy a munka ilyen nagy forgalomban? Én úgy oldom meg, hogy az otthoni munkám alól egy kicsit felmentem magam, ünnepek után majd kipótolom. Én mindennel nagyon meg vagyok elégedve, az üzemi koszt jó, van hideg-meleg víz, zuhanyozó, jó kollektíva, mi kellene még?

Nézzünk egy kicsit a közönség szemével... A felvételi ablaknál állók közül megszólalt egy középkorú nő:

— Régen vár? Biztosan siet?

— Oh igen, nagyon sietek. Bizony számít minden perc, de nem vagyok azért türelmetlen, hiszen látom, hogy úgy dolgozik az ablaknál ez az asszonyka, mint egy gép. Régen járok a Főpostára, de még soha semmiféle panaszom nem volt. Sőt. Szerintem dicséretet érdemelnek.

Villányi Jánosné

Ki tud Balogh Jolánról?

A következő szövegű levélkérélem érkezett a Szegedi Postaigazgatósághoz:

„Igen tisztelt Igazgatóság! Romániai lakos vagyok. A nyáron odaát voltam, Magyarban. Ott hallottam, hogy egyik unokatestvérem a szegedi Postán dolgozik és kerestem engem. A címét nem találtam meg, így Önöket kérem, adják át címemet.

Én csak a lánykori nevüket

tudom: Balogh Jolán, Balogh Arany vagy Ibolya. Soha nem találkoztunk még a határok miatt — jó volna rájuk leltni. Az édesapám — Balogh József — és az édesanyjuk testvérek voltak. Elnézésükre kérem a zavarásért. Szívességet nagyon köszönöm. Szonoli Balogh Iona Oradea Vest. jud. Bihar Alua darteri N° 10. Blokk e/2 Et. I. ap. 87. Románia

A Szegedi Postaigazgatóság — mint dr. Bodor János osztályvezető szerkesztőségünknek küldött levelében írja — széles körű nyomozást folytatott, eredménytelenül. Ezért most lapunkon keresztül is szeretnénk felhívni a figyelmet: aki tud valamit a keresettekről, írja meg szerkesztőségünknek, hogy a címet továbbíthassuk.

Pécsi mérleg

A Pécsi Igazgatóság területén intenzív és tervszerű munkavédelem fejlesztése. A riportert kezdetben azt hitte, hogy ennek föltétlenül a balesetszám csökkenésében is meg kell mutatkoznia, azonban később kiderült, hogy a csökkenés nem áll egyenes arányban a munkavédelem területén tett intézkedésekkel.

— Munkánk középpontjában a nehéz fizikai munka megkönnyítése és a hivatali munkaviszonyok megjavítása áll — mondotta Csete Károly munkavédelmi felügyelő. — Mindkettőben csak lépésről lépésre, anyagi eszközeinknek megfelelően haladhatunk előre. Így aztán előfordul, hogy bizonyos intézkedéseink, miközben felszámolnak egy sereg régi panaszt, újabb nehézségeket szülnek, melyeket majd a jövőben kell megszüntetni.

— Hallhatnánk erre példát? — Az ügyviteli dolgozók munkáját adatszolgáltató utalványgyűjtésű bélyegzővel, pénzszámláló géppel könnyítjük. Ez utóbbi a fertőzés veszélyét is csökkenti. Am a gépek elhelyezése miatt szükség volt a szűkebb helyre a dolgozók munkahelye. Az igazgatóság új, kilenc szintes épülete csak a műszakiak kulturált munkakörülményeit biztosítja, a többi részleg problémáját a korszerű Pécs 1. forgalmi és Pécs 2. pályaudvari hivatali felépítése fogja megoldani, ez pedig nem valósul meg márról holnapra.

— A forgalmi munka területén gépesítettük a szállítást. A közúti terelésben is jól állunk, és a közlekedéspolitikai koncepció megvalósításával párhuzamosan a jövőben ezt is fokozatosan kívánjuk kiterjeszteni. A közúti terelést javították a kézbesítők munkakörülményeit, megszüntették az eddigi hosszú járatú utakat a vasúttal, autóbusszal megállókhöz, mert a postai gépkocsit a hivatal előtt áll meg.

A pályaudvarokon is csökkentek a baleseti veszélyforrások az által, hogy a mozgópótlak helyett közúton történik az anyagszállítás jó része, a dolgozóknak kevesebbet kell a vágányok között tartózkodniuk. A pályaudvari hivatalka villamos targoncák könnyítik a nehéz fizikai munkát. Mindezzel csökkent a balesetek száma is, egy-két eset van évente.

Most viszont a gépkocsijáratok elhelyezésével vannak nehézségeink. Nem tudunk számukra megfelelő pihenőhelyet biztosítani, és a balesetek abszolút száma sem csökkent, mert a hagyományos baleset-fajták helyére a gépkocsibalesetek léptek. Ezer főre mintegy 11–12 sérülés esik évente. Rendszeresen felülvizsgáljuk a baleseti jegyzőkönyveket, hogy megkapják-e a dolgozók a nekik járó kártérítést. Ugyancsak a dolgozók érdekében fontosnak tartjuk a CSÉB szervezésének támogatását.

Dr. Pazar Ferenc, a CSÉB intézőbizottságának vezetője így is elégedetlen. A négy megyében szétszórt dolgozóknak csak közel fele biztosított, jó eredménynek tartja viszont, hogy a nagy fluktuáció ellenére is tartani tudják ezt az arányt.

— Kérnék még néhány szót a munkavédelem aktuális kérdéseiről.

— Nincs megoldva a távközlési üzemek közlekedési problémája. A közvetmestereknek ugyan autójuk van, de a zavarelhárítónak csak motorkerékpár áll rendelkezésükre. Célszerű lenne a vonalvasar-elhárítót is gépkocsival ellátni, mert a motorkerékpár nem védi meg a dolgozókat az időjárás viszontagságaitól. Sok a tennivalónk a munkahelyek zsúfoltságának megszüntetésére is. Eredmény viszont, hogy minden körzetmesterségnél és a hivatalok többségénél olajfűtést vezetünk be.

Pozsony

A szlovák fővárosban nagy érdeklődéssel rendezték meg az Egyetemi Könyvtárban a magyar lap- és folyóiratok reprezentatív kiállítását, amelyet Bjelik György, a Magyar Népköztársaság pozsonyi főkonzulja nyitott meg. A kiállítás 470-féle, Magyarországon megjelenő újságot és folyóiratot mutat be. A szlovák illetékes szervek újságíróknak adott nyilatkozatukban elmondták, hogy szeretnék, ha a jövőben a pozsonyi Postaügyi Minisztérium engedélyt adna a határmenti városokban, a lap- és folyóiratcsere járási szinten történő lebonyolítására. Jelenleg ugyanis mindez csak a szlovák Postaügyi Minisztérium útján történik.

(Pozsonyi Új Szó)

Tokió

Japánban az elmúlt 10 év során évente, így 1973-ban is 5,4 százalékkal emelkedtek a megelőzési költségek — írja a Japán Kommunista Párt hivatalos lapja, az Akahata. — A költségek növekedése éreztette hatását a posta területén is, ahol az utóbbi időben több esetben hajtottak végre áremelést.

Bukarest

A román fővárosban hivatalosan bejelentették, hogy Nagyváradon új telefonközpontot építenek, amely 1974-ben lesz üzemképes. A tervek szerint a modern központhoz 3000 vonalat fognak kapcsolni.

(Agerpress)

GYÁSZ

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy **KIRÁLY ZSUZSANNA** elvtársnő, nyugalmazott postagazdát, a Debreceni Postagazdatiság volt vezetője és **CSÁSZÁR KÁROLY** elvtárs, nyugalmazott postaműszaki igazgató, a Budapesti Távközlési Igazgatóság volt vezetője hosszú betegség után elhunyt. Emlékeiket szeretettel megőrizzük! Postások Szakszervezete

KRESZ-verseny a Bu-vig-nál

A postás gépjárművezetők által okozott közúti balesetek számának csökkentése, a postai járműpark állagának megővése és a KRESZ-rendelkezők maradéktalan betartása érdekében vetélkedősorozatot tartottunk.

A vetélkedősorozaton a Bu-vig. gépjárművezetők vettek részt. Ezek a dolgozók a gépjárművezetést nem főfoglalkozásként végzik, a gépjárművet a szó klasszikus értelmében is szerszámként használják. Gondolataikat jobban le-

foglalják a főfoglalkozásukkal kapcsolatos problémák, pl. telekkarbantartás, hálózatépítés stb.

A vetélkedősorozatot két részben bonyolítottuk le. A selejtezőkben a legérdekesebb vetélkedés a rutinpályán zajlott, ahol külön a motorkerékpárvezetők és külön a gépkocsivezetők mérték össze gyakorlati tudásukat.

A döntőt 16 résztvevővel az igazgatóságon rendeztük meg, ahol a versenyzők magas el-

méleti felkészültséget igénylő feladatokat kaptak, tesztlapok formájában. A nehéz feladatokat a versenyzők a vártnál jobban és rövidebb idő alatt oldották meg, a felkészülés színvonala itt is lemérhető volt.

Az abszolút győztes Pokó János lett (Komárom megyei Távközlési Üzem), Szabó Zoltán (Dél-Pest megyei Távközlési Üzem) és Kopasz Bálint (Komárom megyei Távközlési Üzem) előtt.

A verseny értékelésénél Császár János, a Postások Szakszervezete Budapest-Vidéki Területi Tanács munka-

társa kiemelte a verseny munkavédelmi jellegét. Megállapította, hogy a vetélkedősorozat — mely csaknem 100 gépjárművezető továbbképzését segítette — nagymértékben elősegíti az üzemi balesetek csökkentését, a dolgozók testi épességének védelmét.

Végezetül Antóczi László szállítási csoportvezető — az igazgatóság vezetőségének nevében — a győzteseknek kiosztotta a pénzjutalmakat, és a döntő résztvevőknek további balesetmentes és fegyelmetű közlekedést kívánt.

Fekete Antal gépjármű-ügyintéző

AKIK HŰSÉGESEK

Sorozatunknak két újabb „hűségese” egy férfi és egy nő: Molnár György, illetve Pártai Attiláné, a Távközlési Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal dolgozója. Hogy mi a postás hűség titka? Mondhatni meglepte őket a kérdés, s mindketten azt mondták: eszükbe se jutott eddig, hogy ők hűségese. A világ legtermészetesebb dolgának tartják, hogy valaki ott dolgozik, ahol elkezdte, úgy vélik ez nem érdem, ezért még nem jár dicséret. Egyedül az elvégzett munkáért, a szorgalomért, a helytállásért illetet valakit elismerés.

Kettőjük közül Molnár György, a műszerész „brigádéros” a régebbi dolgozó, huszonöt éve már, hogy áttelepült a posta külsőbe. Bár az inaséveket is számításba véve, ehhez még három évet hozzá tehet, mert 1945-ben került be a Gyáli úti Posta Műszerész Tanonciskolába. A Belvárosi Központban, mint áramkörös műszerész kezdte a szakmát, mindenféle hibát meg kellett tudnia javítani.

— Átlag meló volt — mondja — de mégis szerettem, a szakma csinát-bíját meg-tanultam.

A tanulást azonban hamarosan kezdhette elől, mert két évvel később áthelyezték a különleges szolgáltatásokhoz, a tudakozó részleghez, s itt elektronikus berendezésekkel kellett többnyire foglalkoznia. S alig hogy megszokta új munkahelyét — amely egyébként ugyanabban az épületben van — behívták sorkatonának. Szerencsére hivatásnak. Így szakmájától mégsem szakadt el teljesen, nem jött ki a rutinból.

Aztán folytattam a tanulást — meséli — a leszerelés után sikerült megvalósítanom régi tervemet, beiratkoztam a Pusztas Tivadar technikum esti tagozatára. Számomra ez nagyon fontos volt, nem a ranglétra miatt, hiszen az iskola befejezése után is műszerész maradtam, hanem a szakmai fejlődés szempontjából.

Jelen volt és „bábáskodott” az összes automata szolgáltatás bevezetésénél, így az ő feladata lett a stúdió felvételek magnóra játsása, ezeknek ellenőrzése, a hibák javítása. Huszonöt éve minden negyedik nap éjszakázik, ugyanis a korszerű karbantartás azt írja elő, hogy a hibákat elsősorban éjszaka kell megjavítani. Munkaidejéből a tudakozószolgálat köti le a legtöbb időt, a forgalom itt a legnagyobb, s természetesen a hiba lehetőség is. Változatos, színes a munkája és ami a legfőbb: van „látszatja”.

A hivatalban úgy ismerik, mint az ördögös technikust, akinek „aranykeze” van. Ő a brigádvezető is, idén lettek ezüstéremmel kitüntetve. Számos újítás fűződik a brigád tagjaihoz. A kollektív szellem nagyszerű, nemcsak munkatársak, hanem barátok is. Fizetés? Mindennel együtt 3100. Hogy máshol esetleg többet kapna?

— Lehet, de ezen még nem gondolkoztam. Nem tudok mást mondani csak azt: nagyon szeretem a munkámat. Jól érzem itt magam. Izgatottan várom, hogy mikor költözzünk majd át az új központba, ahol minden berendezés ultramodern lesz, tehát szakmailag ismét jól kell majd kötni a nadrágot. Ezért már az idén elkezdtem a

tanulást, a felsőfokú kapcsolási tanfolyamra járok.

Pártai Attiláné — Marika — közvetlenül a gimnáziumi érettségi után állt be a tudakozó kisasszonyok (itt ugyanis az asszonyokat is kisasszonyozzák) közé. Bizony csak kapkodta a fejét, olyan hangzavarba csöppent be. Aztán, ahogy teltek-múltak a hetek, megszokta a zibongást és egyre érdekesebbnek, izgalmasabbnak tűnt a munka. Mindennap mást kellett csinálni, egyik délelőtti a közületi előfizetők számairól adott felvilágosítást, másik nap délután különleges ügyekben tájékoztatót, ha kellett pontos időt mondott, vagy totót és lotót, meteorológiai jelentést, amit éppen ráosztottak.

Tizenöt éve szünet nélkül beszél, régebben naponta 8 órát, de amióta csökkentették munkaidejét „csak” hetet. Azt mondja: legjobban a különlegest szereti, mert ez a legszínesebb munka, s olyan sok érdekeset tudnak kérdezni az emberek, ami őt is érdekli és szeretné tudni. Rengeget tanult ezekből a kérdésekből, illetve abból, hogy kikereste a lexikonokból és szakkönyvekből a helyes választ.

Néha olyan fogas kérdéseket kapunk, hogy a könyvekből sem tudjuk megtalálni rájuk a választ. A napokban például azt kérdezte valaki, hogy tud-e a dísznő úszni. Annyit sikerült megtudnunk, hogy állítólag egy-két tempót igen. Tehát nem sikerült 100 százalékos választ adnunk. Ilyenkor azonban az a kötelességünk, hogy megnevezzük azt a szervet, amelyik majd megadja a pontos választ.

A telefonszámok százait tudja fejből, gyakran nem is kell felütnie a könyvet. Egy-egy új központ bekapcsolásakor azonban megsokszorozódik munkája, mert ilyenkor legtöbbször a tudakozót hívják. Viszonylag csak akkor van egy kis csend, amikor kiadja az új telefonkönyvet.

Ugy veszem észre, hogy az emberek többsége kényelemből vagy lustaságból nem hajlandó a könyvből keresgélni és inkább felhívja a tudakozót. A keresett számoknak legalább a 40 százaléka megtalálható valamelyik könyvből.

A postának köszönheti házasságát is, 1963-ban történt, hogy a posta szervezésében Expressz-útra ment Ausztriába, ahol ismerkedett meg férjével. Kislánya 3 éves, ezt a három évet kihagyta a munkából. Idén jött vissza.

Eleinte nehéz volt ismét megszokni a zajt — igaz a szülői szabadságon meg éppen ez hiányzott — de már újra belezajtem. Nem is tudnék más munkahelyet elképzelni magamnak. Sokan elmentek a regiek közül, sokan jöttek, egyszóval megváltozott a társaság, mintha megfiatalodott volna.

Munkabeosztása annyiban változott, hogy mostanában csak délelőttös és jelenleg — a változatosság kedvéért — a statisztikát csinálja. De már alig várja, hogy visszautallessen a tudakozó székbe és mondassa a telefonba: „Egy pillanat türelmet kérek, máris mondom...”

Pethes Sándor

Lányok (Hernádi Paula rajza)

TENGERRŐL ÉRKEZŐ HANGOK...

A délután nyugalmas volt, most azonban egyszerre gyullad ki az összes jelzőlámpa és kapcsolásra váró hangok hallóznak: Svájcól, Franciaországból, az Atlanti-óceánon túlról.

— Halló! Boldog új évi ünnepeket! Villognak a jelzőlámpák a kezelőasztalon, legtöbbjük előjegyzett hibás volt, mégis alig kapnak sort a nemzetközi távközlési központban; alig győzi a munkát a szolgálatot ellátó Nyolcadik brigád. A rendező Búzás Andorné, figyel, segítségre készen. Közben fölvilág a nyolcéves kisfia képe, aki most otthon ül, és a mesekönyvét lapozgatja, és férjét látja... de nem sokáig időzhet otthon, mert egy türelmetlen hívó jelentkezett, aki nem érti meg, hogy sorrend is van. Búzásné magyarul türelmesen és közben eszébe jut egy régebbi telefonbeszélgetése. Az Indiai-óceánról érkezett a hívó hang. Tyukod közleg tanácselnökét kereste. Nagyszerűen lehetett hallani a hajóról érkező férfihangot. A tanácselnökét azonban csak a központos értette. Ezért Búzásné tolmácsolja. Most is elmosolyodik, hogy eszébe jut.

— Halló! Elnök elvtárs! Hanyadik lett a futballcsapatunk az őszi fordulóban? — A negyedik.

— És a megyei csapat?

— ...
— Na és a Fradi?

— ...

— Köszönöm elnök elvtárs, én most itt hajózik Ausztrália mellett és üdvözlöm az egész falut. Legyen szíves, adja át.

Golda Ferencné, aki nem messze ül Búzásnéól, éppen egy hajós hívást szeretne már „nyélbeütni”. Napok óta vár rá, hogy az Atlanti-óceánról haladó hajó megfelelő zónába kerüljön és rádióösszeköttetést teremtsen velük... Olyan jó lenne, ha most karácsony estére sikerülne. A hívást a Duna Szállóból adták föl, oda várják a tengerről érkező hangot.

Jó érzés teljesíteni a nehéz kéréseket is. Igaz, a szám és számnélküli hívásokat nem nagyon szeretik, mert az eredmény rendszert kudarca. Nem egyszer kérték már Hollandia egyik vagy másik szállóját. Meghívják, kapcsolják a szállót, és akkor itthon, a magyar hívó, magyarul szól a telefonba. A másik oldalon ilyenkor hallóznak egy darabig, majd letezik a kagyló: elvégre még nem mindenütt tudnak magyarul.

Golda Ferencné szívesen, türelmesen hív karácsony este is. Már évek óta szolgálatban

van ilyenkor. Kezdetben azért, mert akkor még lány volt, most meg azért, mert nincs gyermeke, de ha majd lesz, milyen jó lesz vele otthon gyertyát gyújtani.

A karácsonyi lámpagyújtások idején van az igazi csúcspont a nemzetközi telefonközpontban. Csak Svájcól 120 hívást jeleztek erre az időre. De ugyanilyenkor nagyon sok van NSZK-ból, Olaszországból, Svédországból, Ausztriából és az Egyesült Államokból. Nagy a forgalom, még szerencse, hogy kicsit mások ilyenkor az emberek. Nem is egy észreveszi, hogy a telefonközpontban is egy ember, a karácsonyt munkával töltö ember ül és kedvesen odaszól: Kisasszony, Önnek is kellemes ünnepeket kívánok.

A helyközi központban is nagy a forgalom karácsony estéjén. Itt a Tizenkettes brigád ad ügyeletet, Trib Józsefné rendező irányításával. A kezelőasztal mellett ül többek között Laczina Frigyesné, aki négy és fél éves kislányát a nagymamánál hagyta. Délután sietve meggyújtotta a gyertyákat a fenyőfán, hogy mielőtt az anyuka éjszakai szolgálatra indul, meglegyen az öröm. Nem is rossz aztán így, mert az édesanya karácsony egész napját a kislányával töltöti.

Itt ül a kezelőasztal mellett Katika is, aki először tölti munkát az ünnepi estét. Szokatlan az Köszögi Katalinnak, mert náluk mindig nagyméretű a családi ünnep: kilencen

vannak testvérek; nemcsak szülei és testvérei ünnepelnek, hanem sógorok, sógornők, unokaöccsök és húgok — hiányoznak neki.

A tapasztalt kezelők, mint Triebné is, gondoskodnak arról, hogy a hivatalban is legyen karácsony. Fenyőfát is állítottak föl, hazait is hoztak be és majd éjfél felé, amikor csökken a forgalom, akkor összejönnek néhány percre. Csak hogy addig még sokat kell kapcsolni. Most is éppen egy rendkívül izgatott férfihang jelentkezik:

— Halló! Kérem, mondják meg a mentőknek, hogy várom.

— De kérem.

— A feleségem gyereket vár, siessenek.

— De hová várja a mentőt?

— Hát ide.

— De hová?

— Ide a patikával szembe.

— De melyik patikával szembe?

Vége a telefonáló is ráébred, hogy el kell magyaráznia, hol is várja a mentőket. A telefonos intézkedik, nem az ő dolga, de intézkedik, menjen a mentő, hisz új életet várnak, karácsony éjszakáján, hadd érkezzen meg biztosan, egészséges körülmények között.

Es villognak sokáig a lámpák. Befutnak még hívások külföldről és a hazai városokból és mindegyikben elhangzik egy mondat:

— Boldog újévi ünnepeket kívánunk! (G. F.)

Szocialista módon

ÚJPEST 1.:

Egész embert kívánó feladatok

Az Újpest 1. postahivatalban Bus Adorján, a Komarov szocialista brigád vezetője ugyancsak alaposan felkészült, amikor társai megválasztották küldöttnek. A készülődésbe egy kis lámpaláz is vegyült, hiszen tudta, hogy ilyen esetben nem csupán az általa vezetett bronzkorszorús szocialista brigádot képviseli, hanem a többiekét is. Ugyanis a négy szocialista brigádban 34 fő végzi szorgalmasan munkáját magasabb szinten, de két munkabrigád a többiek példája nyomán már kezdi bontogatni szárnyát. Ebben a két kollektívában 44 főt tömörítenek olyan fontos területről, mint a hírlapkézbesítők.

— Akik ismerik a gondokat és a nehézségeket, azok minden bizonnyal átérik annak jelentőségét — adja a magyarázatot Takács Lajosné, hivatalvezető-helyettes —, hogy mit jelent egy állandó, szilárd bázist kialakítani a hírlapkézbesítésnél. Nálunk a lapok pontos kikészítését politikai kérdésként kezeljük, mert azt tartjuk, hogy minél korábban jussanak el azok az előfizetőkhez. Ezért is tartjuk nagy jelentőségűnek, hogy a már meglevő szocialista brigádok tagjai önzetlen segítséggel patronálják az újonnan alakult kollektívákat. Ha szót kaptunk volna a közös tanácskozáson, akkor ezt ott is elmondottuk volna.

Bus Adorján közben előveszi jegyzetét, lapozgat, majd miután rendszerezte gondolatát mindjárt rá is tér mondanójának lényegére:

— Ha nem is kaptunk szót a közös tanácskozáson, azért az ilyen jellegű megbeszélések hasznosak, gyümölcsözőek. Mindenki tudja, hogy a karácsonyi, szilveszteri díszítványok csomagjai, meg aztán a sok üdvözlőlappal, küldemény milyen kemény munkát jelent. Tudjuk jól, ha csupán egy küldemény nem érkezik meg időben a címzetthez, azzal az érintett személynek, vagy családnak kellemetlen napokat okozhatunk. Meg aztán a közvélemény is az elszigetelt fogyatékoságokból általánosít, von le rossz példát. Hiába, mi szolgáltatást végzünk, s ezt kell tökéletesen, hibamentesen csinálnunk.

Szinte munkaprogramnak is beillik a vallomás, és hasznos közreadnunk, hogy abból okulva készüljenek más kollektívák is az egész embert kívánó feladatok elvégzésére. Az igazsághoz tartozik viszont, az is, hogy amikor az újpestiek szavából optimizmus csendült, an-

nak meg is van az alapja. Ez pedig az, hogy egyre jobban tördőnek a munkahelyi körülmények javításával. Ebben az évben korszerűsítették a felvételi termet, modernizálták az öltözőt és fürdőt. A munkahely korszerűsítése egyben azt is jelenti, hogy a lakosság tülekedésmentesen intézheti ügyes-bajos dolgát a postán csúcsidőben is. Ez pedig kedvezően hat a felvétellel foglalkozók nyugalomára, közhangulatára és lelkiállapotára. Igaz, egy kicsit meg is bőjtölték a nyáron a mostani helyzetet, mert a kivitelezők nem tartották meg az ígért határidőket, a korszerűsítés jócskán megcsúszott.

(abrankó)

TÁVIG:

„Minden jó, ha jó a vége”

A Postások Szakszervezete Székházában tartotta a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság — 1973-ban már másodszor — szocialista brigádvezetői tanácskozását.

A szocialista brigádvezetői tanácskozások sorában az utolsóként megtartásra kerülő értekezlet, talán azt a jó magyar közmondást hivatott igazolni: „minden jó, ha jó a vége”, mert a tanácskozás szervezettége, a megjelenetek pontossága, felkészültsége, és átalakítása bizonyítja ezt.

Fokozták a tanácskozás fontosságát, az érdeklődést a Távbeszélő Igazgatóság ismert nehézségei, és az egész Posta munkájában betöltött meghatározó szerepe. A Posta eredményeinek közel 20 százaléka függ a TIG dolgozóinak jó, vagy rossz munkájától, az állóeszköz-állományuk pedig mintegy 26 százalékért felelnek.

Többek között ezt hangsúlyozta Horváth Ferenc az igazgatóság vezetője bevezetőjében. Beszél a várható gazdasági eredményekről, de részletesen foglalkozott a brigádok munkájának értékelésével is.

A brigádvállalások többségénél megtalálható az a helyes gyakorlat, hogy az éves vállalásokat évközi pótvállalásokkal egészítik ki, melyek az üzemek előtt álló soron kívüli feladatok egy-egy részét képezik, s azok határidőre történő megvalósítását szolgálják.

Dr. Rácz Lászlóné gazdasági igazgatóhelyettes — a tanácskozás elnöke — ezután Szarka György tszt-titkárnak adta meg a szót.

Szarka György elmondta, hogy a TIG területén működő szocialista brigádok felnöttekké váltak, éppen ezért irányításuk is nagyobb felelősséget jelent minden gazdasági és társadalmi vezetőknek. A brigádtagok szakmai és politikai műveltsége nőtt, és azt is bebizonyították, ha rendkívüli szakmai feladatokat kell elvégezniük, akkor is becsületesen, derekasan helyt tudnak állni.

Hibaként említette meg, hogy egyes brigádoknál a munkavállalói érzés került előtérbe a tulajdonosi szemlélet helyett, helyenként lazult a munkafegyelem is. Vannak, akik a munkaversenyt úgy értelmezik, hogy azt az elosztással kell elkezdeni és befejezni. Ezért szükséges hangsúlyozni, hogy munkánkat a szolgáltatások minőségi színvonalának emelése való törekvés jegyében kell végezni, és ez a becsületes munka teremti meg a kedvező elosztás előfeltételeit.

Bíró Bódis József, szakszervezetünk titkára hozzászólásában kitért a Központi Bizottság határozatára, a TIG-et feltehetően érintő bérfejlesztési lehetőségre és a 32 000 postás dolgozót érintő munkaidő-csökkentés 1974. évi megvalósítására. Értékelte és elismerte a TIG szocialista brigádvezetőinek példamutató munkáját.

Peregtek az események, egymásután szóltak hozzá a brigádok képviselői a 217 brigád, illetve a 2323 brigádtag tevékenységét, gazdasági, társadalmi munkáját, eredményeit és gondjait ismertették.

Sááhó Sándorné

DEBRECEN:

Együtt a gazdasági vezetőkkel

A Debreceni Postaigazgatóság tanácstermében 66 szocialista brigádvezető 248 brigád, 2152 brigádtag képviselőjében tanácskoztak.

Nagy Tiborné, az igazgatóság vezetőjének megnyitója után Nagy János gazdasági igazgató-helyettes ismertette a szocialista brigádmozgalom eredményeit és feladatait.

Kiemelte, hogy a brigádmozgalom jelentős fejlődésen ment keresztül. A brigádok munkájukkal nagyban hozzájárultak az igazgatóság eddig elért eredményeihez, a jó kollektív szellem kialakításához.

Hangsúlyozta: a mozgalom elérte számszerű növekedésének azt a fokát, amit kielégítőnek lehet tekinteni, s ez is bizonyítja, hogy a brigádok jelentős mennyiségű növekedés a mozgalom sikere szempontjából kerületünkben már nem lehetséges. Ami viszont szükséges, — s erről sokat lehet hallani az utóbbi időben — a minőségi fejlődésre való törekvés. Biztató jelek mutatnak arra, hogy ez a minőségi, színvonalbeli változás nem fog elmaradni.

Területünk valamennyi dolgozójának csaknem 50%-a tagja valamely szocialista vagy szocialista című versenyben álló brigádnak, tehát elmondhatjuk, hogy a mozgalom feltétlenül rendelkezik a hatékonyság további emeléséhez szükséges tömegbázissal. A párt és a kormány határozata a gazdasági vezetők kötelességévé tette a munkaverseny irányítását, szervezését. A vezetők beszámoltatásánál, munkájuk megítélésénél — a határozatban előírtaknak megfelelően — figyelembe kell venni azt is, hogyan látják el a munkaversennyel kapcsolatos tennivalókat. Ezért nem elég vezetői szinten megjelölni a leglényegesebb versenyelőzeteket, hanem a mozgalom egész folyamatát figyelemmel kell kísérni a vállalatoktól a teljesítésig.

Nagy János gazdasági igazgató-helyettes beszéde után a TSZT képviselője korreferátumot tartott.

Hangsúlyozta, hogy a gazdasági vezetők megnövekedett feladata nem csökkentheti a mozgalmi szervek, elsősorban a szakszervezetek és a KISZ-szervezetek, valamint soraikban dolgozó kommunisták felelősségét és feladatát.

Nagy István szerint a brigádkollektíva sokat tehet annak érdekében, hogy minél több dolgozó végezze el az általános iskolát.

Ugrai János véleménye: lényeges és nagyon döntő a brigádvezető személyének megválasztása. Az a brigádvezető, akinek tekintélye van a brigádon belül, nagyban elősegíti a kollektíva vállalásainak eredményes megvalósítását.

Dr. Pikó Adrienne foglalkozott a „Dolgozz Hibátlanul” munkarendszer postán történő alkalmazásával. A mozgalommal kapcsolatban bizonyos, hogy itt is a dolgozók kollektívájának és különösen a brigádoknak kell tenni annak érdekében, milyen szempontokat, feltételeket lehet kitűzni. Kérte a szocialista brigádokat, mindent kövessenek el, hogy a népesedési politika lényege megértésre találjon és folytatódjék a szocialista erkölcs normáinak tudatosítása ezen a területen is.

A felszólalások után Nagy János gazdasági igazgató-helyettes összefoglalója következett, majd ezt követően Nagy Tiborné, a Postaigazgatóság vezetője átadta a jutalmakat (35 000 Ft) annak a tíz brigádnak, amelyek a féléves eredményeik alapján a legjobbaknak bizonyultak.

Harangozó István

Vállalati béren kívüli juttatások

A gazdasági fejlődés meggyorsítása, az irányítási rendszer hatékonyabbá tétele érdekében 1968-ban életbe léptetett intézkedések — a gazdasági mechanizmus reformja — számos, alapvető jelentőségű változás mellett módosította a vállalati béren kívüli juttatások gyakorlatát is. Az állami rendelkezések növelték a vállalatok gazdasági és szakszervezeti vezetőknek hatáskörét, megszüntették egyes központi előírásokat, normákat.

Ennek a fokozott önállóságnak jegyében foglalkozott a közelmúltban a Postások Szakszervezetének Elnöksége a Posta — mint egy önállóan gazdálkodó vállalat — területén a béren kívüli juttatások helyzetével, a továbbfejlesztés lehetőségeivel.

Az elnökségi vita során, de más alkalmakkor is megfogalmazódott a béren kívüli juttatások körének meghatározása területén jelentkező bizonytalanság.

Célkitűzésünk ezért az, hogy megkíséréljük — az álláspontok közös vonásait kiemelve — a vállalati béren kívüli juttatások körét és fogalmát meghatározni.

Vállalati béren kívüli juttatás: az üzemi étkeztetés, vállalati gyermekintézmény létesítése, üzemeltetése, külső gyermekintézmény létesítéséhez, fenntartásához adott támogatás, vállalati üdültetés, vállalati segélyezés, társadalmi tanulmányi ösztöndíjak, a dolgozók lakásépítésének támogatása, egyéb vállalati szociális, kulturális, sportfelhasználás, munka- és egyenruha-elátás, munkásszállítás, illetve a dolgozók munkába járásához

biztosított hozzájárulás, munkásszállások létesítése, üzemeltetése, természetbeni árujuttatások, szolgáltatások.

A felsorolt, sok szempontból eltérő juttatásnak általános meghatározása: a vállalati béren kívüli juttatások olyan vállalati forrásból fedezett társadalmi juttatások, amelyek a munkaviszonnyal összefüggésben, a vállalati gazdasági és szakszervezeti szervek által meghatározott formában és mértékben kerülnek folyósításra.

Részletesen elemezve a meghatározás összetevőit: — „vállalati forrásból fedezett...”: a vállalati források közé soroljuk a részesedési alapot, a fejlesztési alapot és ilyen szempontból a költségeket. Valamennyi felsorolt juttatás a részesedési, fejlesztési alapból fedezhető, vagy a költségek terhére elszámolható.

Együtt ez a kritérium, hogy „vállalati”, kizárja az állam által biztosított juttatásokat, nevezetesen: a családi pótlékot, a nyugdíjakat, a táppénzt, a lakbér-hozzájárulást stb. — A „társadalmi juttatások...” — olyan (pénzbeni vagy természetbeni) juttatások, amelyekkel szükségleteinknek egy részét nem a végzett munka szerint, hanem az állami költségvetés terhére elégítjük ki. Így a fogalmazás kizárja a vizsgált körből a munkabért (ami egyértelműen nem juttatás), a jutalmakat, az év végi részesedést, valamint a költségterítés jellegű juttatásokat.

„...munkaviszonnyal összefüggésben...” lényeges eleme a megfogalmazásnak, hogy általában a folyósító vállalat

dolgozója, annak közvetlen hozzátartozója, a vállalattal előzőleg munkaviszonyban lévő (nyugdíjas) vagy a későbbiekben munkaviszonyt létrehozni szándékozó (ösztöndíjas) személyek részesülnek ezekben a juttatásokban. — „...a vállalati gazdasági és szakszervezeti szervek által meghatározott formában és mértékben kerülnek folyósításra.” — végül, a meghatározás utolsó része leszögezi, hogy valamennyi felsorolt juttatás viszonylatában — bizonyos központi korlátozás mellett — a vállalatnál döntenek, hogy milyen mértékben biztosítják azt. A juttatásokban részesíthetők és részesítendőek körének, személyének megállapítása is vállalati hatáskör. Ez általános előírások kialakítása (kollektív szerződés, szakszervezeti határozatok) vagy egyedi, személyekre vonatkozó döntések (felvétel a gyermekintézményekbe, vállalati üdülőjegyek szétosztása stb...) útján történhet.

Az egyes vállalati béren kívüli juttatásoknak kiegészítő szerepük van, az azonos jellegű, központiilag szervezett juttatást egészítik ki (pl. vállalati gyermekintézmények, üdülők stb.), míg más juttatási formáknak, a vállalatnál jelentkező igények kielégítésében, kizárólagos szerepük van (pl. munkaruha, természetbeni juttatások).

A fogalom meghatározása, a tisztánlátás nem csupán elméleti téma, hanem fontos politikai, szociálpolitikai feladat, mert csak így lehet érdemben és felelősséggel dönteni, pl. a kollektív szerződésben és függelékeiben szabályozandó vállalati béren kívüli juttatások továbbfejlesztésének irányáról, módjáról.

Sá —

A fegyelmezetlenség ára

Szakszervezetünk két évvel ezelőtti kongresszusának határozata arra kötelezte a szakszervezeti testületeket, tisztviselőket, hogy a mozgalom sajátos eszközeivel segítsék a fegyelem megszilárdítását. Miként sikerült e törekvést valóra váltani? — erről beszélgetünk, Szalay Sándorral a Budapesti Postaigazgatóság vezető helyettesével.

Eszmecsereink kezdetén — a fél éves értékelés alapján — áttekintjük az igazgatóság fegyelmi helyzetét.

Eszerint a panaszok száma — az elmúlt év azonos időszaka-hoz képest — csökkent. Az igazgatóság területén korábban legtöbbször a hírlapszolgálat ellen panaszkodtak. Az értékelés szerint ezen a területen lényeges javulás történt. Jelentősen nőtt viszont a táviratkézbítésessel kapcsolatos panaszok száma. A felvételre, a továbbításra, a sérülés-elvesztésre vonatkozó panaszok száma csökkent, a kézbesítésre és az egyéb szolgáltatásokra viszont a korábbinál többen panaszkodnak.

A fegyelmi vétségek a különböző területeken eltérően alakultak. A pénzkezeléssel összefüggő visszaélések száma emelkedett. A levél és csomagfeszítéssel kapcsolatos fegyelmi büntetések száma csökkent. A hírlapárusoknál a sikkasztások ismét elháríthatók.

A munkafegyelmet sértő vétségek között az italozás, az igazolatlan távollét, a felületes, gondatlan munkavégzés, a

kötelező ellenőrzés elmulasztása miatt kellett a legtöbb fegyelmi büntetést kiszabni.

A panaszok túlnyomó többsége a kritikus létszámhelyzet, a szakképzetlenség munkavállalók nagy számára vezethető vissza. Ennek következtében sokkal nagyobb a megterhelés, erősebb a munkaintenzitás, sok a kezelési szabálytalanság. A létszám-cserélődés, például a táviratkézbítésnél — a fegyelmi lazulást eredményezte. Az irányítószámok bevezetésével járó kezdeti bizonytalanság és többletmunka ugyancsak szerepet játszott — válaszként az érdeklődésre az igazgatóság helyettes vezetője.

Általánosítható tapasztalat, hogy például a csomagfeszítésgatóg kivétel nélkül az új felvételi, rövid szolgálati idővel rendelkező dolgozók közül kerülnek ki. A hírlapárusoknál ugyancsak az újonnan belépettek követik el a sikkasztások zömét. A különböző fegyelmi vétségekért felelősségre vont dolgozók túlnyomó többsége szintén a „fiatalabb” korosztályból kerül ki.

A visszaélések és a fegyelmi vétségek megakadályozása érdekében az igazgatóság vezetője különböző intézkedéseket határozott el. Így például a hírlapárusok utánpótlását úgy kívánjuk megoldani, hogy a megüresedett helyekre elsősorban az idősebb hírlapkézbesítőket — akik már több éve rendszeresen foglalkoznak pénzkezeléssel — helyezzük. Illy módon a régi, megbízható

hírlapkézbesítők speciális segítése, megbecsülése mellett fokozottabban biztosíthatjuk a társadalmi tulajdon védelmét.

Emellett természetesen számíthatunk a mozgalmi szervek segítségére is. Elmondhatom, hogy az igazgatóság szakszervezeti tanácsától, a hivatalok szakszervezeti bizottságaitól és tisztviselőitől eddig is messzemenő támogatást kaptunk. A különböző rendezvényeken visszatérő napirendként szerepel a téma — folytatja a gondolatort Szalay Sándor.

Ennek látszólag ellentmond, hogy — a statisztika adatai szerint — emelkedett a súlyos, fegyelmi büntetések száma.

Ennek az az oka, magyarázat, hogy a fegyelmi jogkör gyakorlói bátrabban élnek a fegyelmezési eszközeivel. A pénzkezeléssel kapcsolatos visszaéléseknél például a korábbinál nagyobb szigorral alkalmazták büntetésként a személyi alapház csökkentését, a különböző kedvezmények megvonását, illetve súlyos esetekben az elbocsátást is. Természetesen különbséget teszünk a különböző esetek között. Tapasztalataink szerint például a felfüggesztett fegyelmi büntetések igen hatásosak. Az a tény, hogy a hivatalok vezetői szigorúbban bírálják el a különböző visszaéléseket, vétségeket, nem kis részben annak tulajdonítható, hogy a mozgalmi partnerek — köztük a szakszervezet — erre bátorítják a gazdasági vezetőket, és az esetleges „hangoskodókat” lecsukják — mondja befejezéssel Szalay Sándor.

Gazdag eredménylista a TÁVIG 1973-as tömegsportnapjában

Ünnepélyes gyűlésen értékelte a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság december 14-én a hozzá tartozó 13+2 üzemszervező tömegsport-tevékenységét a Postás Művelődési Központ dísztermében.

Az elnökség tagjai sorában foglalt helyet Horváth Ferenc, az igazgatóság vezetője és Wastl Antal párttitkár. Micsónai Béla, a Budapesti Testnevelési Sportthivatal tömegsport osztályának vezetője, Szalczser József, a VIII. kerületi Testnevelési és Sportfelügyelőség vezetője, Somogyi Szabolcs, a Postás Szakszervezet munkatársa, Deák László, az szb tömegsportfelelőse, és Szarka György, a TSZT titkára, továbbá az igazgatósághoz tartozó üzemek vezetői, illetve helyettesei és természetesen az ünnepség tulajdonképpeni „főszereplői”: a legaktívabb postás sportolók.

Az első napirendi pont Deák László beszámolója volt, aki elmondotta: az igazgatóság gazdasági vezetője, és a szakszervezet ez évben is mindent elkövetett annak érdekében, hogy — az MSZMP KB vonatkozó határozata szellemében — a testnevelést, a sportmozgalmat fejlesztést társadalmi ügyként tekintse, hiszen napjainkban ezt a dolgozó emberek mind fokozottabb szellemi és idegrendszeri igénybevétele, mozgásszegény élete, az urbanizáció ártalmait egyre inkább megkövetelik.

Köztudomású — mondotta Deák László —, hogy a Távbeszélő Igazgatóság üzeméhez tartozó egyéni sportolók és csapatok a Postás Üzemi Bajnokságokon, illetve a Postás Sportnapokon — mind a résztvevők számát, mind pedig az eredményeket tekintve — az elmúlt évek során nagy tekintélyt, komoly elismerést vívtak ki maguknak. S hogy a sport irányít egyre növekvő igényeket még inkább kielégíthessék, körülbelül egy esztendővel ez-

előtt az igazgatóság önálló sportkört alakított. Ennek köszönhetően nemcsak a magasabb színvonalú sportmunkára, a sportágak bővítésére nyílt lehetőség, hanem arra is, hogy a postások a kerületi és a budapesti tömegsportversenyeken is részt vehessenek.

— Megvonta az 1973. esztendő mérlegét — folytatta Deák László —, gazdag programokról, kiváló eredményekről adhat számot az igazgatóság. Így például márciusban, a Szekszárdon rendezett kispályás labdarúgótornán, mind a női, mind a férficsapat első helyezést ért el. A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 54. évfordulója tiszteletére szervezett VIII. kerületi férfi egyéni asztalitenisz-verseny első hat helyezettje közül ötén a TIG versenyzői voltak, s az ugyanakkor a VIII. kerületi Felszabadulási női röplabda kupaversenyt szintén az igazgatóság csapata nyerte meg. Szintén jól szerepeltek a postások a Budapesti centenárium alkalmából, a TIG SZT által rendezett országos férfi és női asztalitenisz-bajnokságon, ahol az igazgatóság asztaliteniszezői három első és egy második helyezést értek el, valamint főlegesen megnyerték az összesített csapatversenyt is. A magyar Rádió Kocogó- és Futóversenyén — a Postás Szakszervezet Tömegsportbizottságának felhívására — közös csapatban 25 fő mérte össze erejét minden korosztályban a többi résztvevővel, s a férfiak 50 éven felüli csoportjában a postásoknak sikerült egy hatodik helyezést elérni.

A különböző sportesemények „királynője” 1973-ban is a Postás Sportnap volt, melyen a TIG-versenyzők, addigi hagyományaikhoz híven, kitűnően szerepeltek: a 24 első helyből 14-et megszereztek.

S hogy a győzelmek újabb erőpróbakra sarkallják a postásokat, bizonyítja a Centenárium Tömegsport Kupa ver-

senysorozaton, a VIII. kerületi döntőben megszerzett 10 első helyezés is, mellyel egyben „belépőjegyet” szereztek a budapesti döntőbe, ahol a Csepel csapata mögött a második helyen végeztek. A munkahelyi Spartakiád postás győztesei pedig kivívták maguknak, hogy 1974-ben indulhassanak a Spartakiád országos döntőin.

S hogy a postás nők minden sportmozduláson a férfiakkal „egyenrangúan” szerepelnek, azt a Lányok-asszonynak nevezett női kizárólagos nőknak rendezett — tömegsportesemény — is tanúsítja: Kasza Mária egyéni győzelmén kívül a legjobbnak a Postás női csapat bizonyult.

Nem szorosan a tömegsport-rendezvények sikereihez tartozik — mondotta végül Deák László —, de feltétlenül említést érdemel az a TIG által meghirdetett centenárium, szocialista brigádok közötti vetélkedő, melyen — a harmadik fordulóban — öt sportágban 160 brigádtag mérte össze egymással erejét, ügyességét, s ébresztett kedvet a sporthoz azokban is, akik addig legfeljebb csak mint lelkes szurkolók jártak ki a pályákra.

Beszámolója végén Deák László név szerint megemlítve fejezte ki köszönetét azoknak a gazdasági vezetőknek, politi-

kai, társadalmi, illetve sport-szervezeti irányítóknak, akik fáradságot nem kímélve biztosítottak lehetőséget és ösztönözték minden módon a TIG sportolóit.

Deák László beszéde után Micsónai Béla kért szót, majd átadta a Fővárosi Tanács díszoklevelét a Budapesti Centenárium Kupa rendezvénysorozatában elért kiváló postás teljesítményekért. Ezt követően Somogyi Szabolcs — a szakszervezet elnöksége nevében — köszöntötte meg a tömegsport támogatását, s kívánt további eredményes munkát. Majd Szalczser József köszöntötte meg a VIII. kerületi Testnevelési és Sportfelügyelőség nevében a TIG-versenyzők lelkes munkáját, és okleveleket, plaketteket nyújtott át a legjobbaknak.

Jutalmakat adott át Horváth Ferenc igazgató, aki ez alkalommal béremelésben négy, igazgatói elismerésben (500 forint + 3 nap jutalomszabadság) hat, pénzjutalomban pedig 20 sportolót részesített, többek között elismerésben részesült a TSZT sportbizottságának vezetője, Széplaki László elvtárs. Deák László, aki egyben a Sportkör elnöke, 12 embernek adott át jutalmat.

Ezen az ünnepségen első ízben került sor azoknak a jutalmazására is, akiket a jelenlevők, titkos szavazással, az év legjobb sportolójának tartottak. Így a közönségdíjakat — értékes tárgyakat — a nők közül Moravetz Márta, Zsebe Magdolna és Kasza Mária nyerték el, a férfiak közül Nagy Ferenc, Varga György. Csomor József az egyes üzemek ranezorában pedig az első díjat a Lipót-, a másodikat a Teréz-, a harmadikat az Erzsébet Távbeszélő Központ nyerte el, amelyeket Baranyai Géza, a Központi Vezetőség Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztály vezetője adott át.

A meghitt ünnepség hangulatát a résztvevőknek felszolgált kitűnő vacsora, majd a különteremben felállított zenekar, illetve a táncos klubest emelte.

— simon —

Tömegsport, 1974.

Az elmúlt évek hagyományainak megfelelően elkészült s minden szakszervezeti alapszervezet, sportcsoport, postás sportegyesület részére kiküldésre került a „Tömegtestnevelési és tömegsport rendezvények 1974. évi naptára”.

A naptárt áttanulmányozva megállapítható, hogy a korábbi évekkel is gazdagabb programot s még több sportágban való versenyzési lehetőséget biztosít.

A budapesti Társadalmi Testnevelési és Tömegsport Bizottsága immár 15 éve szervezi és működteti az üzemi bajnokságot. Különböző sportágakban szinte az egész évre adott a versenyzési lehetőség.

A naptárból két eseményt emelnénk ki, amely minden bizonnyal a legnagyobb érdeklődésre tart számot.

Az Országos Postás Természetjárók Találkozójának házigazda szerepére ezúttal — az érdeklődők legnagyobb öröme — a Miskolci Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Tanácsa vállalkozott. A kellemes környezet — Miskolc-Tapolca — a jó versenyzési lehetőség s nem utolsósorban

a rendezők által tervezett program kellemes szórakozást ígér.

A találkozó időpontja: június 21–23. Nem kisebb eseményre van kilátás augusztus 3–4 között a budapesti Postás Sport Egyesület Egressy úti sporttelepén. A Postás Sport Egyesület fennállásának 75 éves jubileumi évfordulójának méltó keretek között való megünneplésére Országos Postás Kulturális és Sportnap megrendezésére kerül sor.

A tömegsport versenyeken kívül, a versenysportban külföldi csapatok részvételére is számítani lehet, amely emeli a rendezvény rangját, egyben biztosítja a versenyek színes, változatos programját. Résztvevőket jeleztek többek között az NDK-s tekézők Flókából, labdarúgók Párizsból.

Az elképzelések, a tervek igen biztatóak, hiszen valamennyi terület rendez közép-szintű versenyeket. Lassan eljön a szervezés, a lebonyolítás ideje.

Valamennyi rendező szervnek jó munkát, a résztvevőknek eredményes sportolást kívánunk.

Somogyi Szabolcs

Öreges

(Mohácsi Regős Ferenc rajza)

A Telefon-gyár

BUDAPEST XIV., HUNGÁRIA KRT. 126/128

VEZETŐSÉGE

ÉS VALAMENNYI DOLGOZÓJA

AZ 1974. ÉVBEN

JÓ MUNKÁT, JÓ EGÉSZSÉGET,

SOK SIKERT KÍVÁN

A POSTÁS DOLGOZÓKNAK

ÉS A LAP OLVASÓINAK!

Eredményekben gazdag boldog új évet

egész évben

sok munkasikert kíván

a Posta valamennyi kedves

munkatársának és a lap

olvasóinak

a

TÁVKÖZLÉSI KUTATÓ INTÉZET

kollektívája

Folyamatos szolgálat a 72-esben

A 72-es postahivatal forgójátója egyetlen percig sincsen nyugalmi állapotban. Az ügyfelek egymás után érkeznek, levelet, pénzt, táviratot adnak fel, a postahivatal forgalma sokszorosára nő ünnepek előtt.

A földszinten éjjel-nappal fogadják az ügyfeleket, az emeleten pedig folyamatosan dolgozzák föl a postai küldeményeket.

A postai járatok menetrendszerűen közlekednek a fővárosban. Év közben hat-hét mázsa levél, üdvözlőlapon gyűlik össze naponta — a decemberi forgalom ennél jóval nagyobb. Egy héttel az ünnepek előtt már huszonöt mázsa küldeményt szedtek össze a postaszekrényekből, december 20-án pedig röpké tizenkét óra alatt több mint negyvenkilenc mázsa levelet, képeslapot adtak fel az utcákon a budapestiek.

A külföldről érkezett levelek gyors feldolgozása érdekében december 16-án — vasárnap — már hétköznapi szolgálatot tartottak a 72-es hivatalban.

— A nagy forgalomra felkészültünk — mondotta Bérés Károly a levéltovábbító osztály vezetője, a hivatal párttitkára. Időben gondoskodtunk a szükséges eszközökről és a brigádvezetőkkel, a szakszervezeti tisztségviselőkkel, az osztálytitkárokkal, valamint kipróbált régi dolgozókkal még december elején megbeszéltük a tennivalókat. Ilyenkor elkérhetetlen a túlórázás — tette hozzá.

— Az egész hivatal egy emberként dolgozott és dolgozik. Az átvételi osztálytól és a főnökségtől sok segítséget kaptunk — mondta.

A túlóra elrendelésére ugyan van mód, ezzel mégsem élünk, az önkéntesség elvét szigorúan betartjuk. Zömében nők dolgoznak osztályunkon és a feleségek, a családanyák lehetőségeikhez mérten vállalják a túlórázást.

Az első emeleti levélosztályozóban két hosszú asztalnál kék köpenyes diáklányok végzik munkájukat. A postatechnikum növendékei. Szemük meg-meg akad egy különleges üdvözlő lapon, valamelyik szép bélyegen, de nem gyönyörködnek benne, mert erre most nincsen idő. December közepétől naponta hatvan-hetven tanulót foglalkoztatnak, de az igazi csúcsidőszakban százan is vannak.

A terem egyik sarkában Krizsanyik Pálné és Szabó Pálné osztályozza a leveleket. Diszes karácsonyi bélyeg látható az egyik. Angliából érkezett és a rendeltetési hely elé írt irányítószám téves. Krizsanyik Pálné kék ceruzával átjavítja a számot.

Huszár Gyuláné egy csomó irányítószám nélküli üdvözlőlapon mutat — ezért van szükség a régi szakértelmre — mondja kisse bosszankodva.

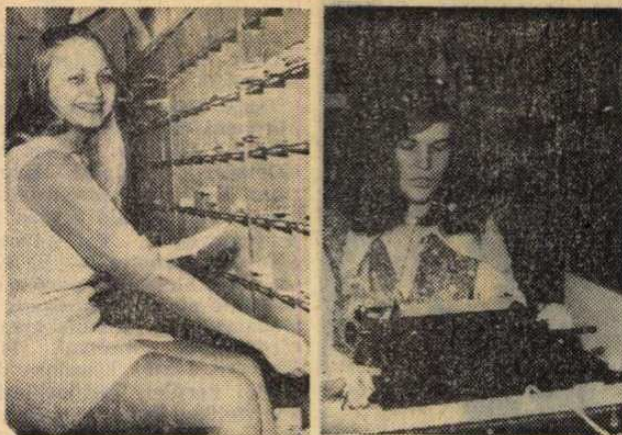
Bár az ünnepeken már túl vagyunk, még mindig rengeteg karácsonyi levél, üdvözlőlapon érkezik — állapítottuk meg december 29-én. Sokan az ünnepeket használták fel levélíráásra. Az egyik köteg küldemény az Egyesült Államokból érkezett december 27-i feladással. A leveleket két nappal később a 72-es postahivatalban osztályozták, hogy december 30-án a címzettekhez jussanak.

Az idén a kiscsomag-forgalom hihetetlenül megnövekedett. Az ajándékokat tartalmazó küldemények nem külföldről érkeztek, hanem a magyarok küldik távoli barátaiknak, ismerőseiknek.

A 72-es hivatal folyamatos szolgálatot tart. Éjjel-nappal dolgoznak a felvevők, a levélosztályozók, a belföldi, külföldi rovarcsalók. Többen állandó éjszakai műszakban végzik munkájukat. Szabó Mária fiatal leány. 1971 óta dolgozik a postán, először a levélirányítókhoz került, a nyáron a reptéri részleghez helyezték, pénzfeltevő is volt és most ismét eredeti helyén találjuk.

Miért vállalta az állandó éjszakai műszakot? — kérdeztük.

— Részben azért, mert így több szabad időm van — az ifjúsági szervezetben tevékenykedem, szívesen turistázom és a női labdarúgócsapat tagjaként rendszere-

Csúcsforgalmi körkép

sen járok edzésekre — de nem utolsó sorban a régi munkatársak miatt kértém magam vissza az éjszakai műszakba.

Az asztalokon, a kosarakban tömördek levél látható. Levelet kapni öröm. Olvasása közben gondolatban ismerőseinknél, rokonainknál járunk, de azon sohasem töprengünk, hogy a küldemény hány kézen megy keresztül, míg a postás bácsi levélszekrényünkbe dobja.

Kemény éjszakák a 78-asban

Számos csomagot, kishordót, zamatos nedűvel töltött gondosan csomagolt demizsont továbbítanak szilveszter előtti napon a 78-as Postahivatalból. Zömét Gyöngyösön és Soltvadkerten adták föl és az egyóra ötperces pécsi postavonattal az ország déli részébe, a kétórás miskolcival északkeletre szállítják a poharakba valót. Holnap este már ezzel koccinthatnak a címzettek — jegyzi meg Velencei Márton csoportvezető.

Az idén december 10-én kezdődött az ünnepi forgalom s egy jó héttel később, december 18-án már harmincöt ezer csomagot küldtek tovább a Verseny utcából. Az ünnepi hajrában az állandó létszám kevésnek bizonyult, ezért külső munkaezroszról is gondoskodtak. A Postaforgalmi Technikum, a Puskás Tivadar Szakközépiskola tanulóinak, valamint a Mozgóposta utánpótlás tanfolyam hallgatóinak segítségével jól jött. Ezenkívül rendszeresen vettek fel alkalmi munkásokat és a 78-as hivatal KISZ-esei ezerháromszáz, a „November 7” szocialista brigád pedig 140 társadalmi munkaórával segítette az ünnepi forgalom zökkenőmentes lebonyolítását.

Az idén simán lebonyolították a decemberi forgalmat, mert Pécsre, Miskolcra, Békéscsabára, Hatvanba Győrbe zárt mellékkocsikat indítottak és külön jegyzékelő meneteket is beállítottak — mondta Monori Sándor osztályvezető-helyettes. A korábbi évekhez képest jobb volt az eszközellátottság, amit ügyes munkaszervezéssel sikerült elérniük. A mozgó postakocsikat előre megrakták, így megszüntették a peron zsúfoltságát és

a kézikocsik is jobban forogtak. A szomszédos baraképületben pedig négy automogzó postát létesítettek.

December 28-ról 29-re virradólag kemény éjszakájuk volt a 78-as hivatal dolgozóinak. A tömördek disznótoros csomagot, hízzott libát gyorsan kellett továbbítani, mert expressz csomagként küldték a feladók.

Altalában délután három órától este kilenc óráig volt nehéz a szolgálat, mert ebben az időszakban érkeznek a begyűjtő járatok (a Budapesten feladott csomagok 90 százaléka a 78-as hivatalba fut be) és az anyag feldolgozása nem tűr halasztást, hiszen az esti menetek pontosan indulnak.

Szilveszteri jókívánságok

A Központi Táviró Hivatal géptermében feldíszített fenyőfa jelzi, hogy az itt dolgozók az ünnepek alatt is szolgálatot teljesítenek. A hatalmas terem elején a nemzetközi távközlési osztály távgépírói kattognak, beljebb a belföldiek adnak-vesznek híreket, a helyiség végében pedig a jól ismert 02-eknél villog a sárga lámpa.

Szilveszter napján a vállalatoknak sorra érkeznek az üzleti levéltáviratok, magánembereknek és közéleti személyiségeknek címzett újévi jókívánságok. Az ünnepek többször felcsereljük a hétköznapiakkal, mint például december 31-én is. Vasárnap dolgoztunk, hétfőn pedig ünnepeltünk. A központi intézkedéseket idehaza mindenki elfogadja és természetesen tartja, de a nemzetközi forgalomban a naptár a mérvadó. Míg vasárnap kevés híryanag érkezett határon túlról, addig idehaza annál több táviratot adtak föl külföldre. Hétfőn — december 31-én — éppen ennek a fordítottját tapasztaltuk, mert még mi ünnepeltünk, addig szerte a világban dolgoztak.

A Gentexen a világ bármely postahivatalával percekben belül teremthető összeköttetés. A két nagy amerikai társasággal, az ITT-vel és az RCA-val éjjel-nappal kapcsolatban állunk. A két távgépíró mozdulatlan, náluk már javában szilvesztereznek — jegyzi meg Simon Lajos a nemzetközi távközlési osztály csoportvezetője. Beszélgetés közben Belgiumból Szalonikibe kéri a távirat továbbítását, Győrből születésnapj jókívánságot és újévi üdvözlőt küldenek az NSZK-ba, Olaszországban Erzsikére gondolnak szeretettel és Moszkvának a táviratok feladását készítik elő a szolgálatban levő lányok, asszonyok. A kifelé irányuló ünnepi forgalmat a szállodáinkban lakó külföldiek üdvözlőtáviratait jelentősen növelték.

A 02-es telefonszámra sorra futnak be a hívások. Az üvegfalakkal határolt munkahelyeken egymás után jelentkeznek a táviratfelvevők.

— Tessék letenni a hallgatót, azonnal visszahívom — mondja Gálgóczy Istvánné — és máris tárcsáz. — Kérem a címzettet... betűzni tessék... — Kattog az írógép, majd visszaolvassa a német nyelvű táviratot. A következő ügyfél magyar nyelven kíván boldog új évet alsógödi ismerőseinek...

— Csak az ünnep után — január 2-án — kézbesítik —, figyelmezteti a felvevő december 31-én délután. — Nem lehetne mégis valahogyan kiküldeni — alkudozik az elkésett feladó. Most a 02-es túrelmesen megmagyarázza, hogy újév napján reggel nyolc órától tíz óráig tartanak szolgálatot a kisebb postahivatalok és ilyenkor csak a halálesetekkel kapcsolatos táviratokat fogadják.

A 02-es dolgozói a közönséggel érintkeznek, s a felvevők munkaköri kötelességükön túl gyakran segítenek ügyfeleiknek a távirat megfogalmazásában, vagy az alkalomnak megfelelő dístávirat kiválasztásában.

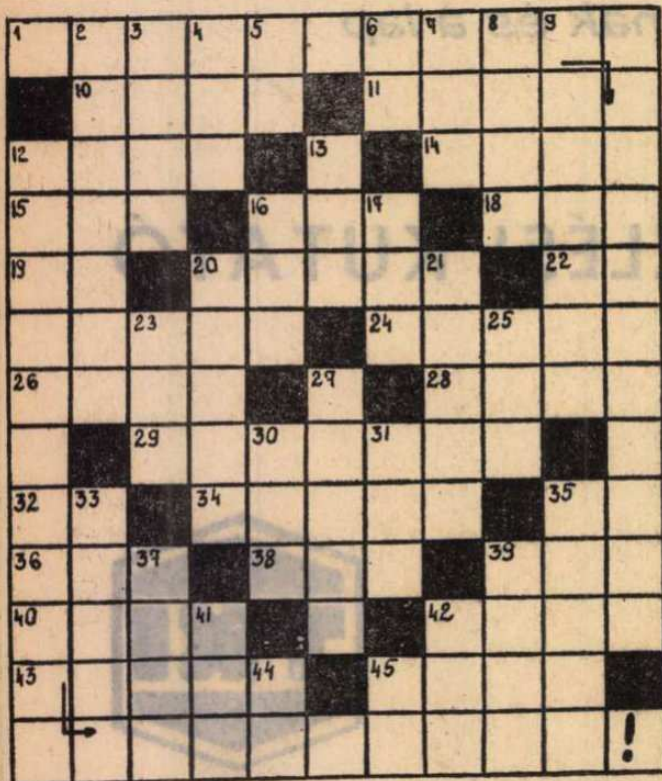
Ünnepek előtt a 02-en is megerősítették a szolgálatot. Az állandó dolgozókon és a mellékállásúakon kívül a diákokat — a Postaforgalmi Technikum tanulóit — és a nyugdíjasokat is munkába állították. December 22-én tetőzött a forgalom, amikor is ötezerkilencszáz táviratot — a tavalyinál négy-ötsszázzal többet — vettek fel, a postahivataloktól pedig kétezernegyszázhatvenet továbbítottak. Ugyanezen a napon kétezregyszázhatvenét dístáviratot küldtek ki az ügyfeleknek.

Purt Gusztáv

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes: 1. Szemere Miklós, bár költői tehetségéről maga sem sokat tartott, a kritikát mégsem szívlethette. Erdélyi János, az akkori jeles és félelmetes kritikus — bár barátja volt Szemerének — ezt írta róla. „Eszméi ugyan vannak, de verselese fogyatékos.” Legközelebb, amikor Er-

délyi írt neki, hogy kimenne hozzá, és küldje be kocsiját, Szemere hirtő helyett ezt válaszolta: (az idézet első része), 10. Ráver (—), 11. Szeret a Néma leventéből, 12. Leány-név, 14. Nem benn, 15. Ital, 16. Fém, 18. Titkos írás megfejtéséhez szükséges, 19. Fordított kettősbetű, 20. ...a jég hátán

is, 22. Tiltás, 23. Nászpángol, 24. Magasra, 25. Az anya jelzője — vidéken, 28. Gaz, 29. Visszafizetés, 32. Rosszemlékű két betű, 34. Elismerés, 35. Azonos betűk, 36. Egy betű híján: férfinév, 38. Béke — oroszul, 39. Iskola röviden, 40. Amerikai író (Howard), 42. Megszólítás, 43. Árasztás, 45. Pénzlelőhely.

Függőleges: 2. Kiabál, 3. Bibliai alak — eredeti írás, 4. Pirít, 5. Fordított személyes név-más, 6. ...Bence, 7. Csúszómászó (az első kocka, kettősbetű), 8. Török fiúk, 9. Dal is szól erről a hölgyről, 12. Az idézet második része, 13. Gyümölcsrész, 16. Ut, 17. Főnök, 20. Csodás, 21. Tanc közben teszi, 23. Hint, 25. Gyerünk, rajta — németül, 27. Kiri, 30. Verskellék, 31. Fogatékos közterület, 33. Nyelvtani fogalom, 35. A szellemi játék, 37. Híres filmszínész volt, (Nielsen), 39. Másolna, 41. Részben tátog, 42. U.A.S., 44. Helyesen: kettősbetű, 45. Fordítva: szovjet folyó.

Beküldendő: vízszintes 1. és függőleges 12. Beküldési határidő: 1974. február 9.

Az előző számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

„Bizonyára Nagyságod is akkor Vénus volt, nem pedig vén hús.”

Könyvjutalmat nyertek: Birinyi Mihályné (Heréd), Csukonyi Gyuláné (Szeged), Gál Gizella (Zalaegerszeg), Mocsár Józsefné (Heréd), Szentgyörgyvári Józsefné (Budapest).

Új kárbejelentési rendszer

Januárban esedékes a kötelező gépjárműfelelősségi biztosítás évi díjának befizetése. AZ AB postai utalványt küld minden gépjármű-tulajdonosnak, ennek feladóvevénye szolgál a díjfizetés igazolására. A csekkel együtt új típusú kárbejelentőlapot, tájékoztatót és bérmentesített borítékot is kézbesít a posta.

1974-től ugyanis új kárbejelentési rendszert vezet be az Állami Biztosító. A jövőben minden gépjárműkár kárbejelentő lapon kell bejelenteni, akár kárt okozott volna, akár szenvedő alanya egy összeütkezésnek a gépjárművezető.

A kárbejelentő űrlap bal oldali kék színű részét („A” jármű) a gépjármű-tulajdonos a kézhezvétel után töltse ki és az űrlapot tartsa a gépjármű okmányai között.

Karambol esetén a károsult és a kárt okozó együttesen, lehetőleg még a helyszínen egészítse ki a kárbejelentő lapot. A kárt okozó adatait a jobb oldali sárga színű részben kerülnek. A személyi és a gépjárműre vonatkozó adatok kitöltésén kívül igen fontos a „Nyilatkozat” rovatban a felelősség rögzítése és aláírása.

Az így kitöltött kárbejelentő lapot lehetőleg a helyszínen nyújtsa át a balesetért felelős a kárt szenvedettnek, aki ezzel a nyomtatvánnyal jelentheti be kárát az Állami Biztosítónak.

A kárbejelentő űrlap mellett a biztosító részletes tájékoztató is juttat el a gépjármű-tulajdonosoknak. A tájékoztató utolsó lapja „Biztosítási Igazolólap”. A gépjármű-tulajdonos személyére és gépjárművére vonatkozó adatokat ezen is célszerű otthon előre kitölteni. Ha karambol esetén nincs mód a kárbejelentő helyszíni kitöltésére, ezt a lapot csatolhatja (kitöltés helyett) a kárbejelentő laphoz, természetesen mindkettőt aláírva.

A kárbejelentő lapon a kárt okozó adatait mellett mindig fel kell tüntetni a károsult nevét, gépjárművének rendszámát, valamint a baleset helyét és időpontját is. Ha csak „Biztosítási Igazolólap”-ot adna is a kárt okozó, azon is nyilatkozhat a felelősség kérdésében, de aláírásával igazolja, hogy tudomásul vette: köteles a megfelelően kitöltött kárbejelentő lapját már a következő munkanapon, a kárt szenvedett által megadott AB kárrendező igazgatóságának beküldeni.

Ha parkoló gépkocsiban okozott kárt valaki, saját adatait (például a Biztosítási Igazolólapon) — hagyja a parkoló autón, a kárbejelentő lapot pedig postán küldheti be a biztosítónak. A kárt okozó közületi gépjárművezető, kárbejelentőjét az Állami Biztosító ügyanyag elfogadja, mint a magán-gépjárművezetőt.

A kárbejelentések késedelmese és hiányossága sok esetben megakadályozta, hogy a károsult időben jusson hozzá az öt megillető összeghez. Az új eljárással az Állami Biztosító hozzá kívánja segíteni a gépjármű-tulajdonosokat, hogy a károkat gyorsabban, zökkenőmentesebben rendezhessék — elsősorban is azáltal, hogy azok bejelentése leegyszerűsödött. Elengethetetlenül szükséges azonban továbbra is a kár — mindkét fél részéről történő — bejelentése most már ezen az egyszerűbb módon.

POSTAS DOLGOZO — a Postások Szakszervezetének lapja.

Szerkesztő: a szerkesztő bizottság. Felelős szerkesztő: SZENTGYÖRGYVOLGYI REZSO. Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV., Cházár András utca 13. TELEFON: 428-777.

Kiadó: a Népszava Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: GABOR MARTON, a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója. Terjeszti a Postások Szakszervezete. Szikra Lapnyomda, Budapest.